

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1631/2002 af 13. september 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 1632/2002 af 13. september 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 900/2002 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande, undtagen Estland, Litauen og Letland	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1633/2002 af 13. september 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1429/2002 om gennemførelsesbestemmelser til de toldkontingenter for oksekød, der ved Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002, (EF) nr. 1362/2002 og (EF) nr. 1361/2002 er fastsat for Estland, Letland og Litauen	4
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1634/2002 af 13. september 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1279/98, (EF) nr. 1128/1999 og (EF) nr. 1247/1999, der omhandler visse toldkontingenter for import af oksekødsprodukter, som følge af de nye indrømmelser, der er fastsat for Ungarn ved forordning (EF) nr. 1408/2002	7
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1635/2002 af 13. september 2002 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører spansk flag	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 1636/2002 af 13. september 2002 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 276. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	11
Kommissionens forordning (EF) nr. 1637/2002 af 13. september 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 104. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	12
Kommissionens forordning (EF) nr. 1638/2002 af 13. september 2002 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 57. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation	14

Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2002 af 13. september 2002 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 1640/2002 af 13. september 2002 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførelse af visse sukkerprodukter	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 1641/2002 af 13. september 2002 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 1642/2002 af 13. september 2002 om fastsættelse af importtold for korn	19
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1643/2002 af 13. september 2002 om tredje ændring af Rådets forordning (EF) nr. 310/2002 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe	22
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1644/2002 af 13. september 2002 om tredje ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001	25

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2002/753/EF:

★ Kommissionens beslutning af 19. juni 2002 om Forbundsrepublikken Tysklands foranstaltninger til fordel for Deutsche Post AG ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 2144)	27
---	----

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

2002/754/FUSP:

★ Rådets afgørelse af 13. september 2002 om gennemførelse af fælles holdning 2002/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe	56
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1631/2002
af 13. september 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. september 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	46,8
	096	46,3
	999	46,5
0707 00 05	052	92,6
	628	143,3
	999	118,0
0709 90 70	052	81,1
	999	81,1
0805 50 10	388	53,9
	524	57,0
	528	58,3
	999	56,4
0806 10 10	052	61,0
	064	84,5
	400	189,5
	999	111,7
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
400		88,0
512		84,3
720		71,5
800		163,1
804		88,2
999		96,8
0808 20 50		052
	388	74,4
	720	50,1
	999	76,6
0809 30 10, 0809 30 90	052	115,3
	999	115,3
0809 40 05	052	73,6
	060	68,0
	064	59,2
	066	108,4
	068	46,0
	094	53,9
	624	189,0
	999	85,4

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1632/2002**af 13. september 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 900/2002 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande, undtagen Estland, Litauen og Letland**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1408/2002 ⁽⁵⁾ fastsætter visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Ungarn. Afskaffelse af restitutionerne for rug, der udføres til Ungarn, udgør en af de fastsatte indrømmelser.

Der må derfor foretages en ændring af de destinationer, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 900/2002 ⁽⁶⁾.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 900/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:
»I Kommissionens forordning (EF) nr. 900/2002 af 30. maj 2002 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande, undtagen Ungarn, Estland, Litauen og Letland«.
- 2) Artikel 1, stk. 2, affattes således:
»2. Licitationen omfatter rug, der skal eksporteres til alle tredjelande, undtagen Ungarn, Estland, Litauen og Letland.«
- 3) Titlen på bilag I affattes således:
»Ugentlig licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande, undtagen Ungarn, Estland, Litauen og Letland«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1633/2002

af 13. september 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1429/2002 om gennemførelsesbestemmelser til de toldkontingenter for oksekød, der ved Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002, (EF) nr. 1362/2002 og (EF) nr. 1361/2002 er fastsat for Estland, Letland og Litauen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1429/2002 ændres således:

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001⁽²⁾, særlig artikel 32, stk. 1, og

1) Artikel 3, stk. 3, litra b), andet afsnit, affattes således:

»For Estland oprettes der følgende tre grupper:

gruppe 1: KN-kode 0201, 0202

gruppe 2: KN-kode 1602 50 10

gruppe 3: KN-kode 0206 10 95, 0206 29 91.«

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002 af 27. juni 2002 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning som en selvstændig overgangsforanstaltning af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Estland⁽³⁾, åbnes der visse årlige toldkontingenter for oksekødsprodukter.

2) Artikel 3, stk. 3, litra c), affattes således:

»c) ansøgninger om importlicens skal for hver produktgruppe vedrøre mindst 15 t produkter, men må dog højst vedrøre den disponible mængde som defineret i artikel 2.«

(2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/2002⁽⁴⁾ er der ikke fastsat gennemførelsesbestemmelser for det toldkontingent for mellemgulv og nyretap, som omhandles i Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002. Det er derfor nødvendigt at indføje denne kvote i forordning (EF) nr. 1429/2002.

3) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Licensansøgninger må kun indgives i de første 12 dage i hver af de perioder, der er omhandlet i artikel 2. For perioden 1. juli-31. december 2002 kan der dog, for andre produkter end mellemgulv og nyretap med oprindelse i Estland (under nr. 09.4852), indgives ansøgninger til og med den 20. august 2002, og for ansøgningerne for mellemgulv og nyretap til og med den 27. september 2002.«

(3) De betingelser, på hvilke der kan anmodes om certifikater, bør tilpasses.

4) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 206 af 3.8.2002, s. 9.

Den anvendes fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

**Indrømmelser i forbindelse med import til EF af følgende varer med oprindelse i nedenstående lande
(MBT = mest begunstigelsestold)**

Oprindelsesland	Løbenummer	KN-kode	Beskrivelse	Gældende toldsats (% af MBT)	Årlig mængde 1.7.2002-30.6.2003 (t)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (t)
Estland	09.4851	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	Fritagelse	1 100	350
		0202 1602 50 10	Kød af hornkvæg, frosset Varer af kød af hornkvæg, tilberedte eller konserverede, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, herunder blandinger af sådant kød eller slagteaffald, kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald			
	09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Nyretap og mellemgulv fra hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	Fritagelse	100	30
Letland	09.4871	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	Fritagelse	675	75
		0202	Kød af hornkvæg, frosset			
		0206 10 95	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, fersk eller kølet, nyretap og mellemgulv			
		0206 29 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset, nyretap og mellemgulv			
		0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget			
		0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg			
		0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald			
		1602 50	Andre varer af kød eller slagteaffald af hornkvæg, tilberedte eller konserverede			
Litauen	09.4861	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	Fritagelse	2 000	200
		0202	Kød af hornkvæg, frosset			
		0206 10 95	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, fersk eller kølet, nyretap og mellemgulv			
		0206 29 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset, nyretap og mellemgulv			
		0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget			
		0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg			
		0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald			
		1602 50	Andre varer af kød eller slagteaffald af hornkvæg, tilberedte eller konserverede«			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1634/2002

af 13. september 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1279/98, (EF) nr. 1128/1999 og (EF) nr. 1247/1999, der omhandler visse toldkontingenter for import af oksekødsprodukter, som følge af de nye indrømmelser, der er fastsat for Ungarn ved forordning (EF) nr. 1408/2002

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2345/2001⁽²⁾, særlig artikel 32, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1408/2002 af 29. juli 2002 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Ungarn⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er ved forordning (EF) nr. 1408/2002 fastsat nye indrømmelser, hvad angår import af visse oksekødsprodukter under toldkontingenter, der er åbnet inden for rammerne af Europaaftalen med Ungarn. De anvendes fra 1. juli 2002 med undtagelse af den indrømmelse, der indebærer åbning af toldkontingenteret med løbenummer 09.4774.

(2) Det er derfor nødvendigt at ændre Kommissionens gennemførelsesbestemmelser i følgende forordninger:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1279/98 af 19. juni 1998, om gennemførelsesbestemmelser for de toldkontingenter for oksekød, som ved forordning (EF) nr. 1727/2000, (EF) nr. 2290/2000, (EF) nr. 2433/2000, (EF) nr. 2434/2000, (EF) nr. 2435/2000 og (EF) nr. 2851/2000 er fastsat for Ungarn, Bulgarien, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien og Polen⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2857/2000⁽⁵⁾.

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1128/1999 af 28. maj 1999 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kalve på ikke

over 80 kg med oprindelse i visse tredjelande⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1096/2001⁽⁷⁾.

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1247/1999 af 16. juni 1999 om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 80 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1096/2001.

(3) Det skal erindres, at den fulde eller delvise godtgørelse af importafgiften, der er en følge af afgiftsnedsættelsen pr. 1. juli 2002, sker efter artikel 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000⁽¹⁰⁾, og bestemmelserne i artikel 878 ff. i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2787/2000⁽¹²⁾.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1279/98 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Kommissionens forordning (EF) nr. 1279/98 af 19. juni 1998 om gennemførelsesbestemmelser for de toldkontingenter for oksekød, som ved forordning (EF) nr. 2290/2000, (EF) nr. 2433/2000, (EF) nr. 2434/2000, (EF) nr. 2435/2000, (EF) nr. 2851/2000 og (EF) nr. 1408/2002 er fastsat for Bulgarien, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien, Polen og Ungarn«.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 20.6.1998, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 135 af 29.5.1999, s. 50.

⁽⁷⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 33.

⁽⁸⁾ EFT L 150 af 17.6.1999, s. 18.

⁽⁹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽¹¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT L 330 af 27.12.2000, s. 1.

2) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»Artikel 1

Ved indførelse til Fællesskabet under de kontingenter, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 2290/2000, (EF) nr. 2433/2000, (EF) nr. 2434/2000, (EF) nr. 2435/2000, (EF) nr. 2851/2000 og (EF) nr. 1408/2002, af produkter, der er anført i bilag I til nærværende forordning, skal der fremlægges importlicens.«

3) Artikel 3, stk. 1, litra c), andet afsnit, affattes således:

»Ved gruppe af produkter forstås produkter, der har oprindelse i et enkelt af de i bilag I omhandlede lande. En gruppe af produkter omfatter enten produkterne under KN-kode 0201 og 0202 eller produkterne under KN-kode 0206 10 95, 0206 29 91, 0210 20 10, 0210 20 90, 0210 99 51, 0210 99 59 og 0210 99 90 med oprindelse i Ungarn, eller produkterne under KN-kode 1602 50 31, 1602 50 39 og 1602 50 80 med oprindelse i Rumænien, eller produkterne under KN-kode 1602 50 med oprindelse i Polen.«

4) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset artikel 5 i forordning (EF) nr. 1445/95 indeholder rubrik 16 i licensansøgningen og licensen en af de grupper af KN-koder, der er omhandlet i samme led:

- 0201, 0202
- 0206 10 95, 0206 29 91, 0210 20 10, 0210 20 90, 0210 99 51, 0210 99 59, 0210 99 90
- 1602 50 31, 1602 50 39, 1602 50 80
- 1602 50.«

5) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1128/1999 affattes således:

- »2. Toldsatsen for den i stk. 1 nævnte mængde nedsættes:
- med 80 % for dyr med oprindelse i Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Estland, Letland og Litauen
 - med 90 % for dyr med oprindelse i Polen og Ungarn.«

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1247/1999 affattes således:

- »2. Toldsatsen for den i stk. 1 nævnte mængde nedsættes:
- med 80 % for dyr med oprindelse i Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Estland, Letland og Litauen
 - med 90 % for dyr med oprindelse i Polen og Ungarn.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den 1. juli 2002. Den indrømmelse, der er omfattet af løbenummer 09.4774, anvendes imidlertid fra ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

Indførelse til EF af følgende produkter med oprindelse i nedennævnte lande er omfattet af nedennævnte indrømmelser

(MFN = mestbegunstigelsestold)

Oprindelsesland	Løbenummer	KN-kode	Beskrivelse	Gældende told (% af MFN)	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (t)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (t)
Ungarn	09.4707	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	Fri	13 655	1 365
		0206 10 95	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, fersk eller kølet, nyretap og mellemgulv	Fri	1 000	100
		0206 29 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset, nyretap og mellemgulv			
		0210 20 10 0210 20 90	Kød af hornkvæg, saltet eller i saltlage, tørret eller røget			
		0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg			
		0210 99 59 0210 99 90	Andet slagteaffald af hornkvæg Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald			
Polen	09.4824	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset			
		1602 50	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: — af hornkvæg (1)			
Tjekkiet	09.4623	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	20	3 500	0
Slovakiet	09.4624	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	20	3 500	0
Rumænien	09.4753	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	Fri	3 000	250
		1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Kød af hornkvæg, tilberedt eller konserveret			
Bulgarien	09.4651	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	20	250	0

(1) Koefficient for omregning til fersk kød: 2,14.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1635/2002
af 13. september 2002
om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører spansk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for torsk for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter torsk fra fartøjer, som fører spansk flag eller er registreret i Spanien, i de norske farvande i ICES-

område I og II nået den tildelte kvote for 2002. Spanien har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 28. august 2002. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter torsk fra fartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien, i de norske farvande i ICES-område I og II har medført, at Spaniens kvote af torsk for 2002 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter torsk i de norske farvande i ICES-område I og II fra fartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 28. august 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1636/2002**af 13. september 2002****om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 276. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge. Størelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 276. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	105 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1637/2002

af 13. september 2002

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 104. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 104. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. september 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 104. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimums-støttebeløb	Smør ≥ 82 %		85	81	—	81
	Smør < 82 %		83	79	—	79
	Koncentreret smør		105	101	105	101
	Fløde		—	—	36	34
Forarbejdningssikkerhed	Smør		94	—	—	—
	Koncentreret smør		116	—	116	—
	Fløde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1638/2002**af 13. september 2002****om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 57. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 57. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 10. september 2002 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1639/2002
af 13. september 2002
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

- (2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1595/2002 ⁽⁵⁾. Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Belgien og Luxembourg har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 1595/2002 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Luxembourg og Sverige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 1595/2002 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 240 af 7.9.2002, s. 32.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1640/2002
af 13. september 2002
om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsuksker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1153/2002 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1611/2002 ⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.
⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.
⁽⁵⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 27.
⁽⁶⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 13.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. september 2002 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	18,41	7,10
1701 11 90 ⁽¹⁾	18,41	13,06
1701 12 10 ⁽¹⁾	18,41	6,91
1701 12 90 ⁽¹⁾	18,41	12,54
1701 91 00 ⁽²⁾	21,36	15,45
1701 99 10 ⁽²⁾	21,36	10,03
1701 99 90 ⁽²⁾	21,36	10,03
1702 90 99 ⁽³⁾	0,21	0,43

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i bilag I, punkt II, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i bilag I, punkt I, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1641/2002
af 13. september 2002
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 22,528 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1642/2002
af 13. september 2002
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 597/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 91 af 6.4.2002, s. 9.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1002 00 00	Rug	9,24
1003 00 10	Byg, til udsæd	9,24
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽⁴⁾	9,24
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	33,24
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽⁵⁾	33,24
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	19,33

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁴⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁵⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 30.8.2002 til 12.9.2002)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	177,85	170,09	148,01	111,60	200,79 (**)	190,79 (**)	123,67 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	23,14	10,68	9,59	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	27,01	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 12,69 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 24,12 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1643/2002**af 13. september 2002****om tredje ændring af Rådets forordning (EF) nr. 310/2002 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 310/2002 af 18. februar 2002 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1345/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 8 i forordning (EF) nr. 310/2002 bemyndiger Kommissionen til at ændre bilag I til nævnte forordning på basis af afgørelser vedrørende bilaget til fælles holdning 2002/145/FUSP ⁽³⁾.
- (2) I bilag I til forordning (EF) nr. 310/2002 findes der en liste over personer, enheder og organer, der berøres af indfrysningen af midler og økonomiske ressourcer i henhold til nævnte forordning.

(3) Den 13. september 2002 besluttede Rådet at ændre bilaget til fælles holdning 2002/145/FUSP, og bilag I bør derfor ændres tilsvarende.

(4) For at sikre, at de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, bør denne forordning træde i kraft straks —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 310/2002 erstattes med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Christopher PATTEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 50 af 21.2.2002, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 196 af 25.7.2002, s. 28.

⁽³⁾ Se side 56 i denne Tidende.

BILAG

Liste over personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 310/2002

1. Mugabe, Robert Gabriel	Præsident, født 21.2.1924, Kutama
2. Buka, Flora	Viceminister for landreformprogrammet (tidligere viceminister, vicepræsident Muzendas kabinet), født 25.2.1968
3. Charamba, George	Sekretær og talsmand for informationsministeren
4. Charumbira, Fortune	Viceboligminister og viceminister for lokalstyre og offentlige arbejder, født 10.6.1962
5. Chigwedere, Aeneas	Minister for undervisning, sport og kultur, født 25.11.1939
6. Chihuri, Augustine	Kommissær (politi), født 10.3.1953
7. Chikowore, Enos	Sekretær for jordbesiddelser og genbosætning, født 1936
8. Chinamasa, Patrick	Justitsminister, født 25.1.1947
9. Chindori-Chininga, Edward	Minister for minedrift og energi, født 14.3.1955
10. Chiwenga, Constantine	Generaløjtnant (hær), født 25.8.1956
11. Chiwewe, Willard	Viceudenrigsminister, født 19.3.1949
12. Chombo, Ignatius	Minister for lokalt selvstyre, født 1.8.1952
13. Dabengwa, Dumiso	Ledende komitémedlem, født 1939
14. Goche, Nicholas	Minister for sikkerhed, født 1.8.1946
15. Gumbo, Rugare	Viceminister for indre anliggender, født 8.3.1940
16. Hove, Richard	Sekretær for økonomiske anliggender, født 1935
17. Karimanzira, David	Finanssekretær, født 25.5.1947
18. Kasukuwere, Saviour	Vicesekretær for ungdomsanliggender, født 23.10.1970
19. Kuruneri, Christopher	Viceminister og viceminister for økonomisk udvikling, født 4.4.1949
20. Lesabe, Thenjiwe	Sekretær for kvindeanliggender, født 1933
21. Machaya, Jaison	Viceminister for minedrift og udvikling af miner, født 13.6.1952
22. Made, Joseph	Landbrugsminister, født 21.11.1954
23. Madzongwe, Edna	Vicesekretær for produktion og arbejde, født 11.7.1943
24. Mahofa, Shuvai	Viceminister for ungdomsudvikling, kønsspørgsmål og beskæftigelse, født 4.4.1941
25. Makoni, Simbarashe	Finansminister, født 22.3.1950
26. Malinga, Joshua	Vicesekretær i politibureauet, vicesekretær for handicappede og dårligt stillede personer, født 28.4.1944
27. Mangwana, Paul	Viceminister for virksomheder, herunder halvstatslige virksomheder (tidligere vicejustitsminister og viceminister for retlige og parlamentariske anliggender), født 10.8.1961
28. Mangwende, Witness	Trafik- og kommunikationsminister (tidligere vicesekretær for administration), født 15.10.1946
29. Manyika, Elliot	Minister for ungdom, født 30.7.1955
30. Manyonda, Kenneth	Viceminister for industri og udenrigshandel, født 10.8.1934
31. Marumahoko, Reuben	Viceminister for energi og udvikling af kraftværker, født 4.4.1948
32. Masuku, Angeline	Politibureauets sekretær, sekretær for handicappede og dårligt stillede personers velfærd, født 14.10.1936
33. Mathuthu, T.	Vicesekretær for transport og social velfærd
34. Midzi, Amos Bernard Muvenga	Energiminister og minister for udvikling af kraftværker, født 4.7.1952
35. Mngagwa, Emmerson	Formand for parlamentet, født 15.9.1946
36. Mobeshora, Swithun	Trafik- og kommunikationsminister, født 20.8.1945
37. Mohadi, Kembo	Indenrigsminister (tidligere viceboligminister og viceminister for lokalstyre og offentlige arbejder), født 15.11.1949
38. Moyo, Jonathan	Informationsminister, født 12.1.1957
39. Moyo, July	Minister for offentligt ansatte, samt arbejds- og socialminister, født 7.5.1950

40. Moyo, Simon Khaya	Vicesekretær for retlige anliggender, født 1945
41. Mpofu, Obert	Vicesekretær for national sikkerhed, født 12.10.1951
42. Msika, Joseph	Vicepræsident, født 6.12.1923
43. Muchena, Olivia	Viceminister for information og forbindelser med pressen (tidligere viceminister, vicepræsident Msikas kabinet), født 18.8.1946
44. Muchinguri, Oppah	Sekretær for kultur og kønsspørgsmål, født 14.12.1958
45. Mudenge, Stan	Udenrigsminister, født 17.12.1941, Zimutu Reserve
46. Mugabe, Grace	Gift med Robert Mugabe, født 23.7.1965
47. Mugabe, Sabina	Ledende politbureau-komiteemedlem, født 14.10.1934
48. Mujuru, Joyce	Minister for landdistrikternes ressourcer og vand, født 15.4.1955
49. Mujuru, Solomon	Ledende komiteemedlem, født 1949
50. Mumbengegwi, Samuel	Minister for højere uddannelse og teknologi, født 23.10.1942
51. Murerwa, Herbert	Finans- og økonomiminister (tidligere minister for industri og udenrigshandel), født 31.7.1941
52. Mushohwe, Christopher	Vicetrafikminister og viceminister for kommunikation, født 6.2.1954
53. Mutasa, Didymus	Sekretær for eksterne forbindelser, født 27.7.1935
54. Mutiwekuziva, Kenneth	Viceminister for udvikling af små og mellemstore virksomheder, født 27.5.1948
55. Muzenda, Simon Vengesai	Vicepræsident, født 28.10.1922
56. Muzenda, Tsitsi	Ledende politbureau-komiteemedlem, født 28.10.1922
57. Muzonzini, Elisha	Brigadegeneral (efterretning), født 24.6.1957
58. Ncube, Abedinico	Viceudenrigsminister, født 13.10.1954
59. Ndlovu, Naison	Sekretær for produktion og arbejde, født 22.10.1930
60. Ndlovu, Sikhanyiso	Vicesekretær for intendantur, født 20.9.1949
61. Nhema, Francis	Miljø- og turistminister, født 17.4.1959
62. Nkomo, John	Særlige anliggender i præsidentens kabinet (tidligere indenrigsminister), født 22.8.1934
63. Nkomo, Stephen	Ledende komiteemedlem, født 1925
64. Nyoni, Sithembiso	Minister for små og mellemstore virksomheders udvikling (tidligere viceminister, den uformelle sektor), født 20.9.1949
65. Parirenyatwa, David	Minister for sundhed og børns velfærd (tidligere viceminister), født 2.8.1950
66. Pote, S. M.	Vicesekretær for kultur og kønsspørgsmål
67. Rusere, Tinos	Viceminister for landdistrikternes ressourcer og vand, født 10.5.1945
68. Sakupwanya, Stanley	Vicesekretær for sundhed og børns velfærd
69. Sekeramayi, Sidney	Forsvarsminister, født 30.3.1944
70. Shamuyarira, Nathan	Sekretær for information og forbindelser med pressen, født 29.9.1928
71. Shiri, Perence	Luftmarskal (luftvåben), født 1.11.1955
72. Shumba, Isaiah	Viceundervisningsminister og viceminister for sport og kultur, født 3.1.1949
73. Sikhosana Absolom	Sekretær i politbureauet, sekretær for ungdomsanliggender
74. Stamps, Timothy	Minister for sundhed og børns velfærd, født 15.10.1936
75. Tawengwa, Solomon	Vicesekretær i politbureauet, vicefinanssekretær, født 15.6.1940
76. Tungamirai, Josiah	Sekretær for beskæftigelse og »indigenisation«, født 8.10.1948
77. Utete, Charles	Kabinetssekretær, født 30.10.1938
78. Zimonte, Paradzai	Chef for fængselsvæsenet
79. Zvinavashe, Vitalis	General (chef for forsvarsstaben), født 1943.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1644/2002**af 13. september 2002****om tredje ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1580/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper eller enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af penge midler og økonomiske ressourcer.

- (2) Sanktionskomitéen besluttede den 11. september 2002 at ændre listen over de personer, grupper og enheder, over for hvem indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer skal gælde, og bilag I bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning virker effektivt, bør den træde i kraft øjeblikkeligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De personer, grupper og enheder, der er opført på listen i bilaget, skal indsættes på listen i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Kommissionens vegne

Christopher PATTEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 237 af 5.9.2002, s. 3.

BILAG

Personer, grupper og enheder, der skal indsættes i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002*Fysiske personer*

1. Wa'el Hamza Julaidan (alias Wa'il Hamza Julaidan, Wa'el Hamza Jaladin, Wa'il Hamza Jaladin og Abu Al-Hasan al Madani); født den 22.1.1958; fødested: Al-Madinah, Saudi-Arabien; saudiarabisk pas nr. A-992535.

Juridiske personer, grupper og enheder

2. Eastern Turkistan Islamic Movement eller East Turkistan Islamic Movement (ETIM) (alias Eastern Turkistan Islamic Party).
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juni 2002

om Forbundsrepublikken Tysklands foranstaltninger til fordel for Deutsche Post AG

(meddelt under nummer K(2002) 2144)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/753/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 17. august 1999 underrettede Kommissionen forbundsregeringen om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende en række statslige foranstaltninger til fordel for Deutsche Bundespost Postdienst (»DB-Postdienst«), som i 1995 blev omdannet til Deutsche Post AG (»DPAG«).
- (2) I beslutningen om at indlede proceduren gav Kommissionen udtryk for en formodning om, at den kompensation, som DB-Postdienst og senere DPAG har modtaget fra staten for at udføre tjenesteydelser af almindelig interesse, muligvis overstiger de specifikke nettomeromkostninger, som opstår for DB-Postdienst og DPAG ved udførelsen af disse tjenester. Konkret meddelte Kommissionen, at den ville undersøge følgende påståede støtteforanstaltninger:
- (3) *Finansieringen af erhvervelsen af Postbank AG i 1998*: I beslutningen om at indlede proceduren henvises til, at en klager har gjort gældende, at DPAG angiveligt overtog Postbank AG i 1998 fra den tyske stat gennem modregning af købsprisen i et krav, som DPAG tilsyneladende havde mod staten. Efter klagerens opfattelse bør der sættes spørgsmålstegn ved eksistensen af dette krav, da et sådant krav mod staten ikke fremgår af DPAG's balance. Kommissionen fremførte i beslutningen om at indlede proceduren, at en erhvervelse gennem modregning af købsprisen i et ikke-eksisterende krav eller et krav, hvis eksistens der i det mindste herskede tvivl om, i sidste instans udgjorde midler, som kunne sidestilles med en statsstøtte.
- (4) *Finansiering af Post-Unterstützungskasse (pensionsfond for posttjenestemænd)*: I 1999 overtog staten Post-Unterstützungskasses underskud, som på dette tidspunkt udgjorde ca. 8 mia. DEM. Underskuddet skyldtes en førtidspensionsordning, som DPAG havde indført i 1995, og på grundlag af hvilken 25 % af posttjenestemændene gik på førtidspension.

⁽¹⁾ EFT C 306 af 23.10.1999, s. 25.

- (5) *Mulige statsgarantier til dækning af det tidligere Deutsche Bundesposts gæld:* I beslutningen om at indlede proceduren tages den betænkelighed op, som nogle klager havde givet udtryk for med hensyn til, at den tyske stat i henhold til § 40, stk. 6, i PostVerfG kunne hæfte for alle gældsforpligtelser, som var til stede indtil det tidspunkt, hvor det tidligere Deutsche Bundespost blev opdelt i tre indbyrdes uafhængige statsvirksomheder — Deutsche Bundespost Postdienst, Deutsche Bundespost Telekom og Deutsche Bundespost Postbank.
- (6) *Omstændighederne i forbindelse med DB-Postdienst's omdannelse fra en statslig forvaltning til aktieselskabet DPAG:* I beslutningen om at indlede proceduren henvises til klager, hvorefter DB-Postdienst som led i omdannelsen til aktieselskabet DPAG i 1995 skal have fået tilført flere midler, end det ubetinget havde været nødvendigt til opfyldelsen af forpligtelsen til at udføre offentlig tjeneste.
- (7) *Økonomisk eller administrativ støtte fra staten til DPAG:* United Parcel Service (»UPS«) og Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (»BIEK«) gjorde gældende, at DPAG anvendte indtægter fra det rentable brevmonopol eller andre aktiver, som var overdraget af staten, til at finansiere en salgsstrategi, som ikke dækkede omkostningerne, i forbindelse med pakketjenesterne, der udføres i konkurrence med private udbydere. Efter klagerens opfattelse havde DPAG ikke kunnet finansiere en manglende dækning af omkostningerne ved pakketjenesterne uden krydssubsidiering fra det lovbestemte eneretsområde eller andre former for offentlig støtte. UPS har påstået, at en virksomhed, som opererer på grundlag af rentabilitetskriterier, ikke er i stand til at udføre pakketjenester, så omkostningerne er dækket ind, og samtidig forblive konkurrencedygtig i forhold til DPAG. I beslutningen om at indlede proceduren anmodede Kommissionen i betragtning af disse klager Tyskland om udførligt at redegøre for, i hvilken form DB-Postdienst (indtil 1995) og DPAG (efter 1995) modtog økonomisk eller administrativ støtte fra staten.
- (8) Beslutningen om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Ved brev af 16. september 1999 (registreret den 6. oktober 1999) redegjorde Tyskland for sin holdning og fremsendte de oplysninger, der var anmodet om.
- (9) I tilknytning til offentliggørelsen modtog Kommissionen bemærkninger fra 14 interesserede parter. Disse bemærkninger blev videresendt til forbundsregeringen ved brev af 15. december 1999 med anmodning om eventuelle kommentarer. De tyske myndigheder svarede ved brev af 1. februar 2000 (registreret den 2. februar 2000).
- (10) Efter anmodning fra Kommissionen fremlagde Tyskland den 18. december 2001 yderligere oplysninger fra forbundsregeringen om kompensationsordningen i henhold til § 37, stk. 3, i Postverfassungsgesetz (»PostVerfG«) ⁽³⁾. Der blev modtaget bemærkninger den 31. januar og den 13. februar 2002.
- (11) I en parallel procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 vedtog Kommissionen den 20. marts 2001 beslutning 2001/354/EF ⁽⁴⁾, hvorefter DPAG har overtrådt EF-traktatens artikel 82, idet virksomheden inden for pakketjenester til postordresektoren har indrømmet kunder en specialtakst på den betingelse, at kunden forpligter sig til at lade DPAG befordre hele sit behov i forbindelse med pakker eller en så stor procentdel heraf som muligt. Desuden har DPAG ifølge denne beslutning også overtrådt EF-traktatens artikel 82 ved at tilbyde pakketjenester til postordresektoren til priser under de ydelsesspecifikke meromkostninger.

II. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

A. Erhvervelse af Postbank AG

- (12) Med hensyn til erhvervelsen af Postbank AG fremlagde Tyskland dokumenter, hvoraf det ifølge Tyskland i tilstrækkelig grad fremgår, at købsprisen i modsætning til påstandene ikke blev modregnet i et ikke-eksisterende krav, men rent faktisk betalt til de tyske myndigheder af DPAG ⁽⁵⁾. Desuden fremlagde de tyske myndigheder materiale vedrørende Postbank AG's økonomiske værdi — efter DPAG's opfattelse — og dennes overensstemmelse med købsprisen. Efter de tyske myndigheders opfattelse blev Postbank derfor erhvervet uden nogen form for statsstøtte.

⁽²⁾ EFT C 306 af 23.10.1999, s. 25.

⁽³⁾ Postverfassungsgesetz af 8. juni 1989, BGBl. 1989, del 1, s. 1026.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 27.

⁽⁵⁾ Bilag 4 til forbundsregeringens brev af 16. september indeholder en kopi af købsaftalen og bevis for betalingen.

B. Finansiering af Post-Unterstützungskasse

- (13) Ifølge Tyskland har staten kun bidraget med så meget til pensionskassen, som er nødvendigt for at opveje en objektiv ulempe for DPAG, som staten er ansvarlig for. Blandt statens særlige forpligtelser over for sine tjenestemænd hører også finansieringen af førtidspensioneringen af tjenestemænd, der var ansat inden DPAG's omdannelse til et aktieselskab. DPAG er blevet omfattet af finansieringen af en pensionskasse for disse statstjenestemænd, hvorved der ville være opstået atypiske særlige omkostninger for virksomheden. Gennem overtagelsen af pensionsforpligtelserne er den objektive ulempe for DPAG, som staten er ansvarlig for, kun til dels blevet opvejet. Efter Tysklands opfattelse er statens bidrag til Post-Unterstützungskasse derfor ikke forbundet med en fordel for DPAG, og konkurrencevilkårene eller samhandelen fordrejes heller ikke som følge af denne foranstaltning.

C. § 40, stk. 6, i PostVerfG

- (14) Tyskland fremsendte Kommissionen lovbestemmelserne i forbindelse med det tidligere statsejede Deutsche Bundesposts gæld. Der er tale om følgende bestemmelser:
- § 2, stk. 2, i PostVerfG: Herefter hæfter forbundsstaten kun for Deutsche Bundesposts gæld med den særlige formue, Sondervermögen Deutsche Bundespost.
 - § 40, stk. 6, i PostVerfG: Ifølge denne bestemmelse er Deutsche Bundesposts gældsbeviser ligestillet med forbundsstatens gældsbeviser. Forbundsregeringen har gjort gældende, at forbundsstaten var ansvarlig for Deutsche Bundesposts gældsbeviser ⁽⁶⁾, da denne virksomhed udgjorde en særlig formue, der var integreret i den statslige forvaltning ⁽⁷⁾. I henhold til § 2, stk. 2, i PostUmwG var dette ansvar dog begrænset til den særlige formue, Sondervermögen Deutsche Bundespost.
 - § 2, stk. 4, i Postumwandlungsgesetz (»PostUmwG«) ⁽⁸⁾: Også ifølge denne bestemmelse er forbundsstatens ansvar for den gæld, der eksisterede indtil det tidspunkt, hvor de tre nyoprettede aktieselskaber blev anmeldt til handelsregistret, begrænset til den særlige formue, Sondervermögen Deutsche Bundespost, og dens tre efterfølgere.

D. Omdannelse af DB-Postdienst til DPAG

- (15) Tyskland fremsendte Kommissionen den gældende bestemmelse i forbindelse med overdragelsen af formuen fra den tidligere virksomhed DB-Postdienst til det nye aktieselskab DPAG. I henhold til § 2, stk. 1, i PostUmwG er de nyanmeldte aktieselskaber DTAG, DPAG og Deutsche Postbank AG efterfølgere til de tre dele af den særlige formue, DB-Postdienst, DB-Telekom og DB-Postbank. Bestemmelsen fastsætter endvidere, at anvendelsen er afgørende for fordelingen af aktiverne, og at ejendomsretten til fast ejendom, som anvendes af to virksomheder, overgår til den virksomhed, der hovedsagelig anvender den.

E. Kompensation i henhold til § 37, stk. 3, i PostVerfG

- (16) Som svar på anmodningen i punkt 80 og 81 i beslutningen om procedurens indledning om at fremlægge udførlige oplysninger om enhver økonomisk eller administrativ støtte, som staten havde ydet til DB-Postdienst eller DPAG, gjorde forbundsregeringen i brev af 16. september 1999 og 25. april 2000 udførligt rede for den kompensation mellem Deutsche Bundesposts efterfølgere, der er fastsat i henhold til artikel 37, stk. 3, i PostVerfG ⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Det anføres, at retsstillingen som følge af kreditorbeskyttelsen ikke må forringes for eksisterende kreditorer ved en overdragelse af aktiver til en ny enhed. Der ville imidlertid være tale om en sådan forringelse, hvis eksisterende kreditorer som følge af overdragelsen af aktiver ikke længere havde den oprindelige debitor. Dette gælder uanset, at den overtagende enhed bliver ny debitor.

⁽⁷⁾ Postvæsenet blev allerede udskilt af det almindelige statsbudget i 1924 og udgjorde en såkaldt særlig formue (Sondervermögen), forbundsregeringens brev af 25. april 2000, s. 6.

⁽⁸⁾ Postumwandlungsgesetz af 14. september 1994, BGBl. 1994, del I, s. 2339. I henhold til § 1 i denne lov omdannes Deutsche Bundesposts tidligere virksomheder til tre aktieselskaber, Deutsche Post AG (»DPAG«), Deutsche Telekom AG (»DTAG«) og Deutsche Postbank AG (»Postbank AG«).

⁽⁹⁾ Postverfassungsgesetz af 8. juni 1989, BGBl. 1989, del I, s. 1026.

- (17) Forbundsregeringen forklarede baggrunden for § 37, stk. 3, i PostVerfG på følgende måde:
- Indtil den 1. juli 1989 var Deutsche Bundespost en ren statsvirksomhed. Den 1. juli 1989 overgik forbundsmyndighedens erhvervsaktiviteter i henhold til § 1, stk. 2, i PostVerfG til tre forskellige enheder: DB-Postdienst, DB-Telekom og DB-Postbank⁽¹⁰⁾. DB-Postdienst overtog udførelsen af alle posttjenester, som Deutsche Bundespost hidtil havde udført⁽¹¹⁾.
 - I 1989 blev DB-Postdienst og DB-Telekom således adskilt. Den kompensation, som imidlertid er mulig i henhold til § 37, stk. 3, er begrundet i princippet om økonomisk enhed mellem de enkelte dele af den særlige formue, som Deutsche Bundespost omfattede⁽¹²⁾. Økonomisk enhed indebærer, at hver af det tidligere Deutsche Bundesposts tre efterfølgere, der som følge af forpligtelsen til at udgøre offentlig tjeneste ikke kan dække sine udgifter ved hjælp af egne indtægter, har krav på en økonomisk kompensation fra en anden efterfølger, som opnår overskud. Formålet med den kompensationsordning, der er fastsat i § 37, stk. 3, i PostVerfG, var således at sikre, at posttjenestens finansielle situation er afbalanceret efter adskillelsen fra telekommunikationsområdet.
- (18) Tyskland har kort sagt fremført, at DB-Postdienst og senere DPAG hvert år havde kolossale tab på det område, der ikke er omfattet af eneret, alene på grund af udførelsen af postaktiviteter af almindelig interesse⁽¹³⁾. Til dækning af posttjenestens store underskud, som efter forbundsregeringens opfattelse alene skyldes udførelsen af posttjenester af almindelig interesse, er der i henhold til § 37, stk. 3 og 4, i PostVerfG fastsat en kompensation mellem Deutsche Bundesposts tre efterfølgere. § 37, stk. 3 og 4, i PostVerfG har følgende ordlyd:
- »3. Der foretages en økonomisk kompensation mellem virksomhederne, såfremt en af virksomhederne, navnlig som følge af overholdelsen af principperne i § 4, stk. 1⁽¹⁴⁾, ikke er i stand til at dække udgifterne ved hjælp af egne indtægter. Kompensationen opføres også som indtægter i forretningsplanerne under hensyntagen til overførte overskud eller underskud.
4. Der kan foretages en kompensation (...) mellem virksomhederne i henhold til stk. 3 fra monopoltjenester til fordel for konkurrenceudsatte tjenester. Såfremt andre virksomheders muligheder for at konkurrere på et marked påvirkes uden saglig grund som følge af en vedvarende mærkbar manglende dækning af omkostningerne på det konkurrenceudsatte område, træffer forbundsministeren for postvæsen og telekommunikation efter aftale med forbundsoekonomiministeren (...) de nødvendige foranstaltninger til afhjælpning heraf.«
- (19) Tyskland har ikke bestridt, at DB-Telekom i henhold til § 37, stk. 3, dækkede underskud for DB-Postdienst på [...] (*) mio. DEM i perioden 1990-1994⁽¹⁵⁾. På grund af en udestående kompensation var DB-Telekom nødt til ved omdannelsen af de tre virksomheder til aktieselskaber at bidrage med yderligere [...] mio. DEM til det nye aktieselskab DPAG's aktiekapital. Ifølge de tyske myndigheder blev denne sidste udestående kompensation ydet ved modregning i henhold til § 7, andet punktum, i PostUmwG⁽¹⁶⁾.
- (20) Som bekræftet af Tyskland i yderligere oplysninger af 25. april 2000 og 31. januar 2002 ydede henholdsvis DB-Telekom og DTAG i perioden 1990-1995 henholdsvis DB-Postdienst og DPAG en kompensation på i alt [...] mio. DEM. Det bestrides ikke, at denne kompensation mellem to

⁽¹⁰⁾ § 1, stk. 2, i Postverfassungsgesetz.

⁽¹¹⁾ I henhold til § 65, stk. 2, i PostVerfG var Deutsche Bundesposts efterfølger forpligtet til at opretholde alle de tjenester, som Deutsche Bundespost tidligere havde udført.

⁽¹²⁾ Bilag 5 til forbundsregeringens brev af 16. september 1999.

⁽¹³⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2000, bilag 11 a.

⁽¹⁴⁾ I henhold til § 4, stk. 1, i PostVerfG er postvirksomhederne forpligtet til at råde over den infrastruktur, der er nødvendig til at udføre monopoltjenester og såkaldte forsyningspligtigheder («infrastrukturtenester»).

(*) Forretningshemmelighed.

⁽¹⁵⁾ Bilag 5 til forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 5 og 6, samt brev af 31. januar 2002, s. 4.

⁽¹⁶⁾ Bilag 5 til forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 5. Oplysningerne blev bekræftet i brev af 31. januar 2002 (s. 4 f.).

forskellige virksomheder kan tilskrives staten, da den var lovbestemt i henhold til § 37, stk. 3, i PostVerfG. Forbundsregeringen har imidlertid gjort gældende, at den kompensation, der er fastsat i henhold til § 37, stk. 3, i PostVerfG, var uomgængelig nødvendig for udførelsen af offentlig tjeneste under økonomisk forsvarlige vilkår.

F. Omfanget af de infrastrukturomkostninger, der kan henføres til dør til dør-pakketjenester

- (21) På grundlag af klagerne fra UPS og BIEK vedrører den foreliggende beslutning omkostningsdækningen i forbindelse med de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester⁽¹⁷⁾. Kommissionens undersøgelse var derfor koncentreret om DPAG's omkostningsdækning inden for de to vigtigste dør til dør-pakketjenester, der er åbne for konkurrence: befordring af pakker mellem erhvervskunder (erhvervskundesegment eller »B-to-B«-segment) og dør til dør-pakketjenester til postordresektoren, som sender varer, der er bestilt via katalog eller elektronisk (postordresegment eller »B-to-C«-segment)⁽¹⁸⁾.
- (22) Dør til dør-aktiviteterne afvikles af DPAG via logistiknettet på fragtpostområdet (»Sparte Frachtpost«), som omfatter 33 indleverings- og bestemmelsespostcentre samt 476 omdelingscentre. Den samme infrastruktur anvendes også til de tjenester i forbindelse med indleverede pakker, som DPAG skal udføre for enhver posthuskunde som følge af forpligtelsen til at udføre offentlig tjeneste⁽¹⁹⁾. Den infrastruktur, der oprindeligt blev opbygget og stillet til rådighed til udførelse af tjenesteydelser af almindelig interesse, anvender DPAG i det mindste til dels også i forbindelse med de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester.
- (23) DPAG's logistiksystem i forbindelse med dør til dør-pakkerne omfatter seks arbejdsgange: 1) indsamling hos kunden, 2) stationær håndtering i indleveringspostcentret, 3) fjerntransport mellem indleverings- og bestemmelsespostcentret, 4) stationær håndtering i bestemmelsespostcentret, 5) regional befordring mellem postcenter og de lokale omdelingscentre, og 6) udlevering til modtageren.
- (24) I brev af 25. april 2002 fremlagde forbundsregeringen oplysninger om omkostningerne i forbindelse med de enkelte arbejdsgange, der er nødvendige for udførelsen af dør til dør-pakketjenesterne som led i DPAG's nuværende infrastruktur. Oplysningerne vedrører perioden 1994-1999. De supplerer og korrigerer til dels en tidligere undersøgelse af 12. marts 2002 om omkostningerne ved et »effektivt logistiknet« til driften af en dør til dør-pakkeinfrastruktur⁽²⁰⁾. Kommissionen havde sat spørgsmålstegn ved denne model, da den var baseret på antagelser, som aldrig var forsøgt omsat i praksis.
- (25) Det viste sig nødvendigt at fremlægge nyt datamateriale vedrørende omkostningerne ved en dør til dør-infrastruktur, da de undersøgelser af 12. marts 2002, der i første omgang blev fremlagt, var baseret på en teoretisk model, som beror på arbejdshypoteser — såsom en fuldstændig udlicitering af alle håndteringsfaser til en lang række specialiserede tredjeparter — som aldrig var forsøgt afprøvet i praksis. På grundlag af sådanne arbejdshypoteser er det derfor ikke muligt at fastslå de faktiske omkostninger, der i realiteten er forbundet med opretholdelsen af en dør til dør-infrastruktur. En meningsgivende undersøgelse af minimumsomkostningerne ved en dør til dør-infrastruktur forudsætter, at der foreligger oplysninger om en infrastruktur, der er afprøvet i virkeligheden og rent faktisk anvendt. Den oprindelige undersøgelse var ikke baseret på sådanne faktiske undersøgelser. Forfatteren havde begrænset sig til at vise, at en dør til dør-infrastruktur under visse betingelser og på grundlag af visse hypoteser kan opretholdes til meget lave omkostninger.

⁽¹⁷⁾ For en mere udførlig beskrivelse af UPS' og BIEK's klager se kapitel I.

⁽¹⁸⁾ Aktiviteterne i forbindelse med indleverede pakker hører ligeledes til de områder, der ikke er omfattet af eneret, men kræver til udførelsen et landsdækkende net af posthuse. DPAG råder på nuværende tidspunkt over ca. 14 000 posthuse i Tyskland. Det er ikke muligt for en privat ledet virksomhed at opretholde et sådant net, og der findes da heller ingen privat landsdækkende posttjeneste på dette område.

⁽¹⁹⁾ Brevposttjenesterne, som er omfattet af eneret, udfører DPAG derimod i vidt omfang via infrastrukturer, som er oprettet specielt til dette formål.

⁽²⁰⁾ Den oprindelige omkostningsopgørelse af 12. marts 2002 var baseret på en række antagelser, såsom en kombination af indsamlings- og udleveringsture i B-to-B-segmentet eller en fuldstændig udlicitering af alle stationære håndteringsfaser, uden at disse foranstaltninger nogen sinde er blevet gennemført i praksis. Kommissionen anmodede derfor forbundsregeringen om at fremsende omkostningsdata for pakkelogistikken, som den er organiseret og rent faktisk kan gennemføres i praksis.

1. Indsamling

- (26) *B-to-B-segment*: I forbindelse med erhvervs-kunder, hvis daglige mængde overstiger 20 pakker, gennemføres en særskilt B-to-B-indsamling af store mængder⁽²¹⁾. En sådan særskilt indsamling hos firmaer omfatter i gennemsnit [...] km⁽²²⁾. B-to-B-indsamlingsture gennemføres fem dage om ugen (= 250 indsamlingsdage pr. år⁽²³⁾). I modsætning til sine oprindelige oplysninger af 12. marts 2002⁽²⁴⁾ har Tyskland gjort det klart, at indsamlingen af store mængder udelukkende gennemføres med henblik på indsamling af pakker hos erhvervs-kunder. I modsætning til den oprindelige undersøgelse blev de indsamlingsture, der specifikt vedrørte B-to-B-tjenesterne, gennemført adskilt fra såvel udbringningen til firmaer som indsamlingen af returfor-sendelser for postordresektoren. De adskilte B-to-B-indsamlingsture kan derfor driftsmæssigt uden undtagelse henføres til B-to-B-tjenesterne⁽²⁵⁾. Formlen til beregning af de årlige omkostninger, der kan henføres til indsamlingsturene i B-to-B-segmentet, lyder derfor: omkostninger pr. indsamlingstur × antal dagligt gennemførte indsamlingsture × 250 indsamlingsdage pr. år. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende resultat:

1994: [...] DEM pr. tur⁽²⁶⁾ × [...] henførbare indsamlingsture⁽²⁷⁾ × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur⁽²⁸⁾ × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1995: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1999: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM + [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

⁽²¹⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 2, se også brev af 12. marts 2002, s. 12.

⁽²²⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 1.

⁽²³⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 54. På grund af helligdage sker der ikke indsamling fem dage i alle årets 52 uger. Ifølge eksperterne fremkommer der således et gennemsnit på 250 indsamlingsdage pr. år.

⁽²⁴⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 12: »Indsamlingen af B-to-B-forsendelserne hos kunderne og returfor-sendelserne finder sted som led i fælles ture.« (Kommissionens fremhævelse)

⁽²⁵⁾ Omkostningsopgørelsen for en B-to-B-indsamlingstur er baseret på følgende forudsætninger: I forbindelse med en B-to-B-indsamlingstur anvendes to containere, hvilket svarer til en lastvogn plus anhænger (forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 1).

⁽²⁶⁾ Omkostningerne ved en ren B-to-B-indsamlingstur i overensstemmelse med forbundsregeringens oplysninger i brev af 25. april 2002, s. 2.

⁽²⁷⁾ Forbundsregeringen anførte i brev af 25. april 2002, s. 1, at alle de B-to-B-indsamlings- og udleveringsture, der tidligere var blevet angivet som kombinerede ture, i virkeligheden er dels rene indsamlingsture, dels rene udbringningsture. Den korrigerer dermed sine tidligere oplysninger af 12. marts 2002, hvorefter en del af B-to-B-indsamlingsturene er kombineret med udbringning til firmaer. B-to-B-indsamlingsturene og turene med udbringning til firmaer, der tidligere var kombineret, anføres derfor særskilt og lægges til de rene B-to-B-indsamlingsture, dvs. for 1994: [...] rene B-to-B-indsamlingsture + [...] tidligere kombinerede indsamlings- og udbringningsture = [...] rene indsamlingsture. De rene indsamlingsture, som tidligere var angivet som kombinerede ture, omfatter imidlertid kun [...] km og koster derfor halvdelen af de øvrige rene B-to-B-indsamlingsture.

⁽²⁸⁾ De B-to-B-indsamlings- og udbringningsture, der tidligere var angivet som kombinerede ture, omfatter efter adskillelsen ifølge DPAG kun [...] km og koster dermed halvdelen af en B-to-B-indsamlingstur, DPAG, 24. maj 2002.

- (27) *Postordresegment*: Alle postordrepacker og returforsendelser indsamles hos kunden og transporteres direkte til indleveringspostcentret. En indsamlingstur i forbindelse med postordrepacker omfatter i gennemsnit [...] km ⁽²⁹⁾. Indsamlingen gennemføres fem dage om ugen (= 250 indsamlingsdage pr. år ⁽³⁰⁾). Da indsamlingen af pakker hos postordrevirksomhederne gennemføres ved hjælp af særskilte ture, kan de dermed forbundne omkostninger fuldstændig henføres til disse pakketjenester ⁽³¹⁾. I denne forbindelse lyder formlen til beregning af de årlige omkostninger, der kan henføres til indsamlingsturene i postordresegmentet, derfor ligeledes: omkostninger pr. tur × antal dagligt gennemførte ture × 250 indsamlingsdage. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende resultat:

1994: [...] DEM pr. tur ⁽³²⁾ × [...] henførbare indsamlingsture ⁽³³⁾ × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1995: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

1999: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare indsamlingsture × 250 indsamlingsdage = [...] mio. DEM.

2. Stationær håndtering i indleverings- og bestemmelsespostcentret

- (28) Håndteringen i indleveringspostcentret omfatter frankering og sortering af pakker til den videre transport til bestemmelsespostcentret ⁽³⁴⁾. B-to-B-pakker er ikke forsorterede og skal derfor alle underkastes en stationær håndtering i indleveringspostcentret ⁽³⁵⁾. Heroverfor er som nævnt ca. [...] % af alle postordrepacker forsorteret og transporteres direkte til bestemmelsespostcentret. I forbindelse med disse bortfalder den stationære håndtering i indleveringspostcentret således. Det samme gælder for kataloger, da de forsorteres af kunden efter bestemmelsespostcenter. I bestemmelsespostcentret sorteres pakkerne og katalogerne elektronisk efter udbringningsdistrikt. Efterfølgende læsses de i rullecontainere og transporteres videre til de forskellige regionale omdelingscentre. Ca. [...] % af pakkerne forbliver i udbringningsdistrikterne i de områder, som indleveringspostcentrene dækker ⁽³⁶⁾, og behøver derfor ikke at blive underkastet en stationær håndtering i bestemmelsespostcentret.

⁽²⁹⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 2. Dermed korrigeres tidligere oplysninger, hvorefter en gennemsnitlig B-to-C-indsamlingstur omfatter ca. [...] km (forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 18).

⁽³⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, s. 18 og 44.

⁽³¹⁾ Tre store postordrevirksomheder er fra begyndelsen gået over til at forsortere deres pakker og kataloger efter udbringningsdistrikt. Disse pakker, som ifølge forbundsregeringens skøn (brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 23) udgør ca. [...] % af den samlede mængde pakke- og katalogforsendelser i postordresegmentet, indsamles og transporteres direkte til bestemmelsespostcentret (såkaldt »direkte indsamling«, som er en del af fjerntransporten, der er beskrevet nedenfor).

⁽³²⁾ Omkostninger pr. B-to-C-indsamlingstur i overensstemmelse med forbundsregeringens oplysninger i brev af 25. april 2002, s. 2. Disse oplysninger korrigerer de tidligere oplysninger af 12. marts 2002. Ifølge disse oplysninger udgør betalingen til en underentreprenør for transportydelse for 1994 [...] DEM pr. kilometer. Med gennemsnitlig [...] kørt kilometer ville omkostningerne ved en B-to-C-indsamlingstur kun udgøre [...] DEM. Da man i praksis aldrig har forsøgt at udlicitere samtlige indsamlingsture til underentreprenører — navnlig i betragtning af en mængde på flere hundrede millioner pakker pr. år — er oplysninger om turomkostninger, der er beregnet på dette grundlag som hypotese for omkostningssituationen i forbindelse med en fuldstændig udlicitering, ikke tilstrækkeligt præcise.

⁽³³⁾ I modsætning til de oprindelige oplysninger af 12. marts 2002 gennemføres der indsamling hos [...] postordrevirksomheder og ikke [...] postordrevirksomheder. Det antal B-to-C-indsamlingsture for postordresektoren, der er anført i undersøgelsen af 12. marts, skal derfor multipliceres med faktoren [...].

⁽³⁴⁾ Under [...] % af postordrepackerne må sorteres manuelt på grund af deres voluminøse format.

⁽³⁵⁾ Højest [...] % af B-to-B-pakkerne må sorteres manuelt på grund af deres voluminøse omfang. Denne andel af volumenpakker, der skal sorteres manuelt, ligger markant under den andel af B-to-B-volumenforsendelser, som befordres af private konkurrenter. Denne lavere andel skyldes ifølge forbundsregeringen, at DPAG tilbyder B-to-B-pakketjenester indtil en maksimal vægt på 31,5 kg (forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 7). Private virksomheder tilbyder derimod befordring af B-to-B-pakker indtil en maksimal vægt på 75 kg. Der samarbejdes i den forbindelse til dels med fragtløstistikvirksomheder. For hovedpartens vedkommende er det imidlertid netop de pakker, som overskrider den af DPAG anførte maksimale vægt (31,5 kg), der kræver en manuel håndtering, da de ikke er egnede til maskinel håndtering.

⁽³⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 13.

- (29) Ifølge Tyskland er en infrastruktur med 33 postcentre uomgængeligt nødvendig for en landsdækkende 24-timers dør til dør-befordring ⁽³⁷⁾. Kapitalomkostningerne til oprettelsen af de 33 postcentre skal derfor henregnes til de tidsfølsomme 24-timers udbringninger. Da dør til dør-pakkerne imidlertid udgør mindre end den samlede mængde forsendelser, der rent faktisk håndteres i DPAG's postcentre, er det efter de tyske myndigheders opfattelse kun en formindsket udgave af de nuværende postcentre, der må henføres til dør til dør-pakketjenesterne ⁽³⁸⁾. Det samme gælder for driftsomkostningerne og kapitalomkostningerne til anlæg og maskiner i de 33 postcentre (lineære afskrivninger og kalkulatoriske renter af den bundne kapital). Omkostningerne i forbindelse med anlæg og maskiner, vedligeholdelse og materiale til et postcenter i formindsket udgave udgjorde i perioden 1994-1999 årligt [...] mio. DEM ⁽³⁹⁾. Driften af 33 postcentre i formindsket udgave var således årligt forbundet med henførbare omkostninger på [...] mio. DEM ⁽⁴⁰⁾.
- (30) Omdelingscentre kan ifølge forbundsregeringen derimod tilpasses til de pågældende forsendelsesmængder eller antallet af udleveringsture som led i den almindelige udbringning, der er nødvendige til håndtering af en bestemt forsendelsesmængde ⁽⁴¹⁾. Af de i alt 476 omdelingscentre, som blev drevet af DPAG i perioden 1994-1999, var der til sikring af dør til dør-pakketjenester på grundlag af forsendelsesmængden ⁽⁴²⁾ behov for følgende antal omdelingscentre, som havde været forbundet med følgende udgifter:
- 1994:** [...] omdelingscentre ⁽⁴³⁾, som er forbundet med udgifter på [...] mio. DEM ⁽⁴⁴⁾, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.
- 1995:** [...] omdelingscentre; omkostninger: [...] mio. DEM, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.
- 1996:** [...] omdelingscentre; omkostninger: [...] mio. DEM, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.
- 1997:** [...] omdelingscentre; omkostninger: [...] mio. DEM, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.
- 1998:** [...] omdelingscentre; omkostninger: [...] mio. DEM, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.
- 1999:** [...] omdelingscentre; omkostninger: [...] mio. DEM, plus omkostningerne i forbindelse med postcentre på [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.

⁽³⁷⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 10.

⁽³⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 20. Kapital-, drifts- og materialeomkostningerne i forbindelse med et pakkepostcenter til dør til dør-tjenester blev beregnet på grundlag af maksimalt [...] mio. forsendelser pr. år, hvor der med hensyn til [...] % af forsendelserne skal overholdes en befordringstid på E + 1 (indleveringsdag + 24 timer). DPAG-postcentrenes nuværende kapacitet udgør derimod ca. [...] mio. forsendelser pr. år. Returforsendelser og kataloger er ikke omfattet af befordringstiden på E + 1, da disse produkter ikke er tidsfølsomme og derfor behandles uden for det sædvanlige tidsvindue for håndteringen i pakkepostcentre (se forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 8 og 10).

⁽³⁹⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 45.

⁽⁴⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 45.

⁽⁴¹⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 10.

⁽⁴²⁾ Ifølge beregninger fra Ctcon, Segmentserfolgsrechnung nach Vollkosten, pr. 15.1.2000 (fremlagt af forbundsregeringen den 31. januar 2002), udviklede den samlede mængde forsendelser inden for dør til dør-pakketjenester sig på følgende måde i perioden 1994-1999: 1994: [...] mio. forsendelser, 1995: [...] mio. forsendelser, 1996: [...] mio. forsendelser, 1997: [...] mio. forsendelser, 1998: [...] mio. forsendelser, 1999: [...] mio. forsendelser. I disse tal indgår de såkaldte returforsendelser for postordresektoren, som henføres til dør til dør-pakketjenesterne til postordresektoren, da de er en fast del af DPAG's tilbud til postordrevirksomhederne. Det er berettiget at medregne dem i forbindelse med den stationære håndteringsfase, for så vidt som arbejdsgangene i denne henseende er identiske for postordrepakker og returforsendelser.

⁽⁴³⁾ Antallet af henførbare omdelingscentre er baseret på forbundsregeringens oplysninger i brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 17.

⁽⁴⁴⁾ [...] DEM pr. omdelingscenter × [...] (samlet antal omdelingscentre) = [...] DEM for [...] omdelingscentre (se forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 49).

- (31) Personaleomkostningerne i indleverings- og bestemmelsespostcentrene kan ifølge forbundsregeringen fordeles mellem de pågældende mængder pakker, der skal håndteres. De personelle ressourcer, der er nødvendige til de enkelte håndteringsfaser i indleverings- og bestemmelsespostcentrene, kan således direkte relateres til mængden af dør til dør-pakketjenester. Det samme gælder for de mandetimer, der er behov for til håndteringen af pakker i omdelingscentrene. Nedenstående beregning af omkostningerne er baseret på DPAG's oplysninger vedrørende de årlige mandetimer, der er nødvendige til håndteringen af den af DPAG beregnede årlige mængde dør til dør-pakker⁽⁴⁵⁾. Den timeløn, der er lagt til grund, er baseret på oplysninger fra forbundsregeringen⁽⁴⁶⁾. De samlede personaleomkostninger i forbindelse med de enkelte håndteringstrin er beregnet på følgende måde: mandetimer til den stationære håndtering i indleveringscentret \times timeløn, mandetimer til den stationære håndtering i bestemmelsespostcentret \times timeløn + mandetimer til håndteringen i omdelingscentrene \times timeløn. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende resultat:

1994: [...] timer (indleveringspostcenter)⁽⁴⁷⁾ + [...] timer (bestemmelsespostcenter)⁽⁴⁸⁾ + [...] timer (håndtering i omdelingscentrene)⁽⁴⁹⁾ \times [...] DEM (timeløn)⁽⁵⁰⁾ = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM;

1995: [...] timer + [...] timer + [...] timer \times [...] DEM (timeløn) = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM;

1996: [...] timer + [...] timer + [...] timer \times [...] DEM (timeløn) = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM;

1997: [...] timer + [...] timer + [...] timer \times [...] DEM (timeløn) = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM;

1998: [...] timer + [...] timer + [...] timer \times [...] DEM (timeløn) = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM;

1999: [...] timer + [...] timer + [...] timer \times [...] DEM (timeløn) = [...] mio. DEM + [...] mio. DEM + [...] mio. DEM = [...] mio. DEM.

3. Fjerntransport

- (32) Fjerntransport omfatter den daglige transport af forsendelser mellem de 33 indleverings- og bestemmelsespostcentre⁽⁵¹⁾. Den gennemsnitlige afstand mellem de 33 indleverings- og bestemmelsespostcentre udgør [...] km⁽⁵²⁾. Alle transporter af denne art har været udliciteret siden 1994⁽⁵³⁾. Til fjerntransporten anvendes to containere (dvs. en lastvogn plus anhænger)⁽⁵⁴⁾. For at sikre en landsdækkende befordring i den tilstræbte 24-timers-takt skal der gennemføres mindst én natur mellem hvert postcenter; dette resulterer i 32 ture fra hvert indleveringspostcenter til de øvrige bestemmelsespostcentre (dvs. mindst $32 \times 33 = 1\ 056$ ture dagligt)⁽⁵⁵⁾. Fjerntransporten

⁽⁴⁵⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, s. 45, 47 og 49.

⁽⁴⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3.

⁽⁴⁷⁾ [...] timer p. a. \times 33 postcentre = [...] timer (se forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 45).

⁽⁴⁸⁾ [...] timer dagligt til 33 postcentre \times 250 arbejdsdage = [...] timer (se forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 47).

⁽⁴⁹⁾ Se forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 49.

⁽⁵⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3. Heri korrigeres oplysningerne i brev af 12. marts 2002, bilag 1, hvor man havde lagt de lønninger til grund, som formodentlig ville være blevet betalt til underentreprenører for at overtage alle håndteringsaktiviteter. Da disse aktiviteter imidlertid aldrig blev udliciteret — der er ikke nævnt nogen virksomhed, som udelukkende via underentreprenører rent faktisk har sorteret og befordret en forsendelsesmængde på [...] mio. pakker pr. år, der kan sammenlignes med DPAG's forsendelsesmængde — mangler der et praktisk eksempel på, at en underentreprenørmodel i denne størrelsesorden er gennemførlig. Den 25. april 2002 fremsendte de tyske myndigheder derfor nye tal, som er baseret på DPAG's reelle arbejdskraftomkostninger.

⁽⁵¹⁾ Alle 33 postcentre er opbygget og udstyret efter samme koncept. Hvert postcenter har en dobbeltfunktion, idet det fungerer som både indleverings- og bestemmelsespostcenter.

⁽⁵²⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3.

⁽⁵³⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, bilag 95/1, s. 12, samt brev af 25. april 2002, s. 3.

⁽⁵⁴⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3.

⁽⁵⁵⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 14 og 23.

gennemføres fem dage om ugen (= 250 naturre årligt)⁽⁵⁶⁾. Dette betyder, at personale-, drifts- og kapitalomkostningerne for 264 000 årlige fjernture (1 056 × 250) kan henføres til dør til dør-tjenesterne⁽⁵⁷⁾. De årlige omkostninger, der skal henføres til fjernturene i B-to-B-segmentet, kan således beregnes på grundlag af prisen pr. tur × 264 000 årlige fjernture. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende omkostninger, der kan henføres til dør til dør-tjenesterne:

1994: [...] DEM pr. tur⁽⁵⁸⁾ × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

1995: [...] DEM pr. tur × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

1996: [...] DEM pr. tur × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

1997: [...] DEM pr. tur × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

1998: [...] DEM pr. tur × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

1999: [...] DEM pr. tur × 264 000 årlige fjernture = [...] mio. DEM/år.

- (33) Foruden de natlige fjernture finder der også en direkte indsamling af forsendelserne sted hos de tre største postordrevirksomheder. Ifølge skøn fra DPAG blev mellem [...] (1990) og [...] % (1999) af postordrepakkerne indsamlet hos kunden og transporteret direkte til bestemmelsespostcentret⁽⁵⁹⁾. Desuden bliver [...] % af returforsendelserne til postordresektoren udbragt direkte⁽⁶⁰⁾. Som i forbindelse med de direkte udleveringer i B-to-B-segmentet gennemføres den direkte indsamling hos postordrevirksomhederne også med en lastvogn plus anhænger (to containere). Omkostningerne ved udlicitering af den direkte indsamling hos postordrevirksomhederne er dermed lige så store som omkostningerne ved befordringen af forsendelser mellem erhvervskunder som led i fjerntransport⁽⁶¹⁾. Den direkte indsamling finder sted fem dage om ugen. Ifølge forbundsregeringens oplysninger kan nedenstående antal ture og omkostninger henføres til postordresegmentet i perioden 1994-1999:

1994: [...] DEM pr. tur⁽⁶²⁾ × [...] henførbare fjernture pr. år⁽⁶³⁾ = [...] mio. DEM;

1995: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare fjernture pr. år = [...] mio. DEM;

1996: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare fjernture pr. år = [...] mio. DEM;

1997: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare fjernture pr. år = [...] mio. DEM;

1998: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare fjernture pr. år = [...] mio. DEM;

1999: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare fjernture pr. år = [...] mio. DEM.

⁽⁵⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 46.

⁽⁵⁷⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 46.

⁽⁵⁸⁾ Omkostninger pr. tur ifølge forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3 f. Disse oplysninger afviger fra oplysningerne i brev af 12. marts, bilag 1, s. 24 og 46, hvorefter en underentreprenør inden for fjerntransport i perioden 1994-1998 skulle have været aflønnet med [...] DEM pr. kilometer × [...] km = [...] DEM pr. tur.

⁽⁵⁹⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 23.

⁽⁶⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

⁽⁶¹⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 4.

⁽⁶²⁾ Omkostninger pr. tur ifølge forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 3 f.

⁽⁶³⁾ Antal henførbare ture anført af forbundsregeringen i brev af 12. marts 2002 (bilag 1, s. 46)

4. Regionaltransport

- (34) Regionaltransport omfatter ture på gennemsnitlig [...] km ⁽⁶⁴⁾ mellem de enkelte bestemmelsespostcentre og omdelingscentre. Regionaltransporten gennemføres seks dage om ugen (= 303 arbejdsdage) ⁽⁶⁵⁾. Et givet omdelingscenter forbindes gennemsnitligt med et bestemmelsespostcenter med fem daglige ture. Som anført i nr. 30 ovenfor anslår forbundsregeringen, at et vist antal af de i alt 476 omdelingscentre, som drives af DPAG, kan henføres til dør til dør-pakketjenesterne ⁽⁶⁶⁾. Gennem den indirekte forbindelse til en anden omkostningskategori (omdelingscentre) kan et tilsvarende antal ture til omdelingscentrene derfor henføres til dør til dør-pakketjenesterne. De ture inden for regionaltransport, der kan henføres til de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester, fremkommer således på grundlag af de daglige ture, som pr. omdelingscenter kan henføres til dør til dør-pakketjenesterne, \times 303 arbejdsdage \times det samlede antal omdelingscentre, der kan henføres dør til dør-pakketjenesterne. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende resultat:

1994: [...] daglige ture ⁽⁶⁷⁾ \times 303 arbejdsdage = [...] årlige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre ⁽⁶⁸⁾ = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM ⁽⁶⁹⁾ pr. tur = [...] mio. DEM.

1995: [...] daglige ture \times 303 arbejdsdage = [...] årlige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM pr. tur = [...] mio. DEM.

1996: [...] daglige ture \times 303 arbejdsdage = [...] årlige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM pr. tur = [...] mio. DEM.

1997: [...] daglige ture \times 303 arbejdsdage = [...] årlige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM pr. tur = [...] mio. DEM.

1998: [...] daglige ture \times 303 arbejdsdage = [...] årlige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM pr. tur = [...] mio. DEM.

1999: [...] daglige ture \times 303 arbejdsdage = [...] daglige ture pr. omdelingscenter \times [...] henførbare omdelingscentre = [...] henførbare ture pr. år \times [...] DEM pr. tur = [...] mio. DEM.

5. Udlevering

- (35) Med hensyn til de omhandlede dør til dør-pakketjenester sonderer DPAG mellem tre forskellige udleveringsformer: 1) udbringning til firmaer for kunder, hvis daglige udbringningsmængde udgør en rullecontainer, som er sorteret efter individuelle stormodtagere ⁽⁷⁰⁾, 2) udbringning af returforsendelser for postordresektoren, og 3) almindelig udbringning med fælles udlevering af postordrepacker og de B-to-B-pakker, som ikke udleveres som led i udbringningen til firmaer.
- (36) *Udbringning til firmaer:* Udbringning til firmaer omfatter udbringning af pakker i enkelte rullecontainere. En container indeholder udelukkende pakker til en bestemt adressat ⁽⁷¹⁾. Ca. [...] % af B-to-B-pakkerne udleveres som led i udbringningen til firmaer. De resterende [...] % udleveres sammen med B-to-C-pakker som led i den almindelige udbringning ⁽⁷²⁾. Formlen til beregning af den rene udbringning til firmaer lyder således: Omkostninger ved udbringningsturen \times antal daglige ture \times 250 udbringningsdage pr. år. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende resultat:

⁽⁶⁴⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 4.

⁽⁶⁵⁾ Tidligere oplysninger, hvorefter der kun gennemføres regionaltransport fem dage om ugen, blev korrigeret af forbundsregeringen (se brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 48).

⁽⁶⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 17.

⁽⁶⁷⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 48.

⁽⁶⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 48.

⁽⁶⁹⁾ Omkostninger pr. tur ifølge forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 4.

⁽⁷⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15, 36 og 48.

⁽⁷¹⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

⁽⁷²⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

1994: [...] DEM pr. tur ⁽⁷³⁾ × [...] henførbare udbringningsture ⁽⁷⁴⁾ × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1995: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare udbringningsture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare udbringningsture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare udbringningsture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare udbringningsture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1999: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare udbringningsture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

- (37) *Udbringning af returforsendelser:* Returpakker er forsendelser fra postordrekunder, som sendes tilbage af modtageren. Returforsendelser afhentes på bestemte indsamlingssteder (»postbutikker«) og sendes samlet tilbage til den pågældende postordrevirksomhed fem dage om ugen (= 250 udbringningsdage pr. år) ⁽⁷⁵⁾. [...] % af returforsendelserne udleveres som led i en specifik udbringning af returforsendelser ⁽⁷⁶⁾, mens resten som tidligere nævnt udbringes som led i direkte indsamling. En udbringning af returforsendelser omfatter gennemsnitlig ca. [...] km ⁽⁷⁷⁾ og er således forbundet med [...] % af omkostningerne ved en indsamlingstur for postordresektoeren på [...] km ⁽⁷⁸⁾. De årlige omkostninger, der kan henføres til udbringningen af returforsendelser, fremkommer derfor på grundlag af omkostningerne pr. tur × de ture, der kan henføres til udbringningen af returforsendelser × 250 udbringningsdage. For perioden 1994-1999 fremkommer således følgende omkostninger ved udbringning af returforsendelser:

1994: [...] DEM pr. tur ⁽⁷⁹⁾ × [...] henførbare daglige ture ⁽⁸⁰⁾ × 250 udbringningsdage ⁽⁸¹⁾ = [...] mio. DEM.

1995: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare daglige ture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare daglige ture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare daglige ture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare daglige ture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1999: [...] DEM pr. tur × [...] henførbare daglige ture × 250 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

⁽⁷³⁾ En ren udbringning til firmaer omfatter ifølge DPAG kun [...] km og koster dermed halvdelen af en B-to-B-indsamlingstur, DPAG, 24. maj 2002.

⁽⁷⁴⁾ Forbundsregeringen har som nævnt anført i brev af 25. april 2002, s. 1, at alle ture, der tidligere var blevet angivet som kombinerede B-to-B-indsamlings- og udleveringsture, i virkeligheden er rene indsamlingsture. Den korrigerer dermed sine tidligere oplysninger af 12. marts 2002, hvorefter der findes B-to-B-indsamlingsture og indsamling af returforsendelser og på den anden side forbundne eller integrerede B-to-B-indsamlings- og udbringningsture. Som anført ovenfor skal de ture, der er angivet som en kombination af B-to-B-indsamlings- og udbringningsture, dermed alene henføres til dels B-to-B-indsamlingsturene, dels udbringningen til firmaer.

⁽⁷⁵⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

⁽⁷⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

⁽⁷⁷⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 2.

⁽⁷⁸⁾ Som redegjort for i afsnittet »Fjerntransport« udbringes de resterende [...] % af returforsendelserne ved direkte udbringning, forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 15.

⁽⁷⁹⁾ Omkostninger pr. tur ifølge forbundsregeringens oplysninger i brev af 25. april 2002, s. 2.

⁽⁸⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 67.

⁽⁸¹⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 67.

- (38) *Almindelig udbringning*: Ifølge forbundsregeringens skøn udbringer DPAG pr. almindelig udbringningstur gennemsnitlig [...] pakker (mandag: [...] pakker, tirsdag: [...] pakker, onsdag: [...] pakker, torsdag: [...] pakker, fredag: [...] pakker og lørdag: [...] pakker)⁽⁸²⁾. Gennemsnittet på [...] pakker pr. tur fremkommer på grundlag af DPAG's seks udbringningsdage om ugen, hvilket på årsbasis svarer til 303 udbringningsdage⁽⁸³⁾. Ifølge de officielle oplysninger tager en udleveringstur gennemsnitlig [...] timer (mandag-fredag, lørdag [...] timer)⁽⁸⁴⁾. På grundlag af disse oplysninger kan udleveringsturene til B-to-B-segmentet i driftsmæssig henseende henføres efter følgende formel: årlig mængde B-to-B-forsendelser, der udleveres som led i den almindelige udbringning⁽⁸⁵⁾, divideret med 303 udbringningsdage pr. år divideret med [...] pakker pr. tur = antal daglige ture, der kan henføres til B-to-B-segmentet. For perioden 1994-1999 fremkommer på dette grundlag følgende omkostninger:

1994: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM⁽⁸⁶⁾ pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1995: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM⁽⁸⁷⁾ pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

⁽⁸²⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, bilag 93/2, s. 5.

⁽⁸³⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002, s. 5. Heri korrigeres den tidligere arbejdshypotese, hvorefter den almindelige udbringning kun finder steder fem dage om ugen, og der kan udleveres [...] pakker i forbindelse med en udbringningstur i byområder og [...] pakker i landdistrikter (se brev af 12. marts 2002, s. 27 f. og 49). I brev af 25. april 2002, s. 5, anføres det derimod, at udbringningsture i byområder og landdistrikter i praksis ikke kan afgrænses tilstrækkeligt præcist fra hinanden. Rent faktisk udbringes der i gennemsnit ca. [...] pakker pr. tur. Antagelsen om [...] pakker pr. tur er sammenfaldende med BIEK's antagelse om ca. [...] pakker pr. tur, BIEK, 23. maj 2002, s. 2.

⁽⁸⁴⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, bilag 93/2, s. 5.

⁽⁸⁵⁾ Mængden af pakker, der udleveres som led i den almindelige udbringning, fremkommer efter fradrag af [...] % af den B-to-B-mængde, der udleveres som led i udbringningen til firmaer.

⁽⁸⁶⁾ Omkostninger pr. tur ifølge forbundsregeringens oplysninger i brev af 25. april 2002, s. 5. Disse oplysninger er forskellige fra turomkostningerne ved et »effektivt logistiknet« til driften af en dør til dør-pakkeinfrastruktur, som blev fremlagt den 12. marts 2002, bilag 1, s. 59. Efter denne model var 100 % af turene som led i den almindelige udbringning udliciteret til underleverandører. Disse underleverandører kunne godtgøres med timesatser på mellem [...] DEM (1994) og [...] DEM (1999). På grundlag en udbringningsmængde på [...] pakker pr. tur, ville en almindelig udbringning tage [...] timer. Dermed udgjorde omkostningerne ved en almindelig udbringningstur i byområder mellem [...] DEM (1994) og [...] DEM (1999). De tyske myndigheder har dog ikke fremlagt empiriske undersøgelser, hvorefter det rent faktisk kan udleveres en mængde på [...] pakker pr. tur ved en udlicitering af alle ture til underentreprenører. Der foreligger heller intet empirisk eksempel på en dør til dør-infrastruktur, som på landsplan årligt ville være i stand til at udbringe flere millioner pakker (i 1999 befordrede DPAG ca. [...] mio. dør til dør-pakker, se fodnote 41) ved en fuldstændig udlicitering til underentreprenører. Forbundsregeringens senere oplysninger i brev af 25. april 2002 er derimod i vidt omfang sammenfaldende med konklusionerne i en undersøgelse, som Dornier foretog for Deutsche Bundespost Postdienst i oktober 1990. I denne undersøgelse tages der for 1989/90 udgangspunkt i omkostninger ved en almindelig udbringning på [...] DEM + [...] DEM for hver kilometer, der tilbagelægges mellem omdelingscentret og det pågældende udbringningsdistrikt (Dornier, s. 16). Ifølge Dorniers undersøgelse udgør køretiden mellem omdelingscentrene og udbringningsdistrikterne højst [...] timer pr. tur ved en gennemsnitlig hastighed på [...] km pr. time (Dornier, s. 20). De gennemsnitlige omkostninger pr. tur udgør således [...] timer × [...] km pr. time = [...] km pr. tur; [...] km pr. tur × [...] DEM pr. kørt kilometer = [...] DEM pr. tur. De gennemsnitlige omkostninger ved en udleveringstur udgjorde i 1990 således [...] DEM + [...] DEM = [...] DEM.

⁽⁸⁷⁾ Ifølge forbundsregeringen kunne omkostningerne ved en udbringningstur som led i den almindelige udbringning — i modsætning til tendensen i forbindelse med andre håndteringsfaser — nedsættes over tid. De tyske myndigheder har begrundet denne omkostningsnedsættelse med følgende faktorer: 1) nedsættelse af lønniveauet for postbude, 2) nedsættelse af det nødvendige antal postbude og postbiler gennem anvendelse af et it-støttet turoptimeringsprogram med en deraf følgende besparelse med hensyn til postbude og postbiler, 3) anvendelse af postbiler, som er forbundet med lavere omkostninger.

1999: [...] mio - [...] mio. (udbringning til firmaer) = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

- (39) Antallet af udleveringsture, der kan henføres til postordresegmentet, blev beregnet efter samme beregningsmetode. Ved beregningen af den forsendelsesmængde, som postordresektoren tegner sig for, skal der tages hensyn til, at ca. [...] % af alle postordrepakker ifølge DPAG's skøn ikke kan udleveres ved første udbringningsforsøg som følge af, at den private modtager ikke er hjemme⁽⁸⁸⁾, hvorfor der må foretages endnu et udbringningsforsøg. Ved en analog anvendelse af ovennævnte beregningsmetode fremkommer følgende resultat:

1994: [...] mio.⁽⁸⁹⁾ + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1995: [...] mio. + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1996: [...] mio. + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1997: [...] mio. + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1998: [...] mio. + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

1999: [...] mio. + [...] mio. for det andet udbringningsforsøg = [...] mio. divideret med 303 udbringningsdage divideret med [...] pakker pr. tur = [...] henførbare ture × [...] DEM pr. tur × 303 udbringningsdage = [...] mio. DEM.

G. Omfanget af DPAG's forpligtelse til at udføre offentlig tjeneste på pakkeområdet

- (40) Endelig har Tyskland fremlagt en række generelle oplysninger vedrørende 1) omfanget af DPAG's forpligtelse til at udføre offentlig tjeneste på pakkeområdet, og 2) de gamle forpligtelser, som DPAG har overtaget som tidligere statsvirksomhed.
- (41) DPAG's forpligtelse til at udføre offentlig tjeneste omfattede ifølge forbundsregeringen indsamling, håndtering, befordring og udbringning af alle postpakker med en vægt på indtil 20 kg. Denne tjeneste skulle tilbydes i hele landet til ensartede takster efter princippet om ensartede takster inden for ét og samme område. I henhold til § 2, stk. 2, nr. 3, i Postdienst-Pflichtleistungsverordnung⁽⁹⁰⁾ (»PPfLV«) fra 1994 kunne DPAG — uanset den lovbestemte ensartede takst — yde rabatter til visse kunder, som selv forfrankerede og forsorterede eller havde et vist minimum af forsendelser, men dette fritog imidlertid ikke DPAG for forpligtelsen til fortsat at befordre alle pakker, der blev indleveret på posthuset, til den ensartede takst, uanset om kunden benyttede posthusene til sin privat- eller forretningspost. Ifølge forbundsregeringen havde alle kunder, som blev ydet rabatter, fordi de forsorterede eller indleverede et vist minimum, fortsat ret til via posthusene at gøre brug af tjenester til ensartede takser i hele landet, der er omfattet af befodringspligten⁽⁹¹⁾. Erhvervs-kunder blev således ikke i strid med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁽⁹²⁾ på nogen måde udelukket fra at kunne gøre brug af tjenester, der var omfattet af befodringspligten⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 27.

⁽⁸⁹⁾ Forbundsregeringens brev af 31. januar 2002, bilag 5, Segmentserfolgsrechnung 1990-2000. Ved beregningen af mængden af pakker i postordresegmentet blev der set bort fra de returfor-sendelser, der som nævnt udleveres uden for den almindelige udbringning.

⁽⁹⁰⁾ Postdienst-Pflichtleistungsverordnung (»PPfLV«) af 12. januar 1994, BGBl. 1994, del II, s. 86.

⁽⁹¹⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 10.

⁽⁹²⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

⁽⁹³⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 13.

H. De gamle forpligtelser, som DPAG har overtaget som tidligere statsvirksomhed

- (42) Tyskland har fremført, at DPAG's samlede omkostninger til driften af fragtpostområdet, der er anført i beslutningen om at indlede proceduren, er blevet øget som følge af en række gamle forpligtelser, som alle står i forbindelse med DPAG's forpligtelse til at udføre tjenester af almindelig økonomisk interesse. På grund af de forpligtelser, som DPAG tidligere har været og på nuværende tidspunkt er underlagt, er DPAG's omkostninger større, end det havde været tilfældet, hvis tjenesterne var udført under normale markedsvilkår. For at fastslå, om DPAG dækker omkostningerne ved udbringningen af indenlandsk pakkepost, må den indtjening, der opnås i forbindelse med disse tjenester, efter Tysklands opfattelse ikke sammenholdes med DPAG's samlede omkostninger, men de hypotetiske omkostninger — korrigeret for de gamle forpligtelser — som DPAG skulle afholde, hvis virksomheden kunne udføre pakketjenesterne under normale markedsvilkår⁽⁹⁴⁾. De gamle forpligtelser afspejler således forskellen med omkostningerne for udførelsen af pakketjenester under normale markedsvilkår og de særlige omkostninger, som kun opstår for DPAG i forbindelse med udførelsen af disse tjenester⁽⁹⁵⁾.
- (43) Ved en normal udførelse af pakketjenester ville DPAG ikke skulle afholde en række særlige omkostninger, f.eks. 1) grundlønninger, der ligger over det normale niveau på markedet, 2) byggelån til ansatte til renter under markedssatserne, 3) godtgørelser, 4) overskydende personale (afledning af tjenestemænd uden egentligt arbejdsområde), 5) tabt investeringsstøtte til de nye tyske delstater, 6) ikke-fradragsberettiget merværdiafgift (da DPAG's postaktiviteter er fritaget for merværdiafgift), 7) omkostninger til civilbeskyttelse og virksomhedssikkerhed, 8) atypiske kapitalomkostninger, 9) omkostninger i forbindelse med en usædvanlig form for fremskyndet afskrivning, 10) omkostninger ved posthuse i egendrift i stedet for betaling til postbutikker, 11) i forhold til konkurrenter udbringes færre forsendelser, hver gang postbilen standser⁽⁹⁶⁾, 12) lørdagsudbringning, 13) genforeningsomkostninger 14) ineffektiv fragtlogistik i de nye delstater, 15) paralleldrift af to logistiksystemer i overgangsfasen mellem 1994 og 1995.
- (44) Disse gamle forpligtelser er efter forbundsregeringens opfattelse bl.a. resultatet af en medlemsstats politiske beslutninger med hensyn til, hvordan en forpligtelse til at udføre offentlig tjeneste skal opfyldes. Da der mangler relevante bestemmelser på fællesskabsplan, har Kommissionen ikke kompetence til at træffe afgørelse om størrelsen af omkostningerne ved udførelsen af tjenester af almindelig interesse eller rimeligheden af de politiske beslutninger, som de nationale regeringer træffer i denne henseende⁽⁹⁷⁾. Forbundsregeringen er af den opfattelse, at DPAG ville opnå overskud på fragtpostområdet, hvis dette område kunne drives under normale markedsvilkår uden de nævnte særlige omkostninger.
- (45) Selv hvis Kommissionen skulle indtage det standpunkt, at alle pakketjenester, der udføres ved hjælp af denne infrastruktur, på nuværende tidspunkt langt fra kan betragtes som tjenester af almindelig interesse, må de gamle forpligtelser — ifølge forbundsregeringens afsluttende argumentation — alligevel anses som »strandede investeringsomkostninger« for tjenester, som på tidspunktet for planlægningen af den nuværende infrastruktur i 1990 entydigt var af almindelig interesse⁽⁹⁸⁾.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (46) De to klagere og tolv andre interesserede parter reagerede på opfordringen til at fremsætte bemærkninger i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

⁽⁹⁴⁾ Ved »gamle forpligtelser« forstås ifølge forbundsregeringens brev af 16. september 1999 (s. 18) DPAG's særlige omkostninger i forhold til de sædvanlige omkostninger, som private virksomheder har under normale markedsvilkår. Ifølge forbundsregeringen medførte netop denne særlige byrde det underskud på fragtpostområdet, der fremgår af beslutningen om at indlede proceduren.

⁽⁹⁵⁾ Forbundsregeringens brev af 1. februar 2000, s. 20, samt brev af 16. september 1999, s. 18.

⁽⁹⁶⁾ Ifølge egne oplysninger udbringer DPAG i gennemsnit kun [...] pakker, hver gang postbilen standser, mens konkurrenter udbringer mellem 1,8 og 1,9 pakker pr. stop, se »Ergebnisbelastungen 1995«, s. 7, fremlagt af forbundsregeringen ved brev af 19. november 1997.

⁽⁹⁷⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 13.

⁽⁹⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 21. juni 2000, bilag 1.

- (47) Efter UPS' opfattelse er de pakketjenester af almindelig interesse, som udføres af DPAG, overskudsgivende. Den manglende dækning af omkostningerne, der er fastslået i beslutningen om at indlede proceduren, står i forbindelse med udførelsen af dør til dør-pakketjenester, som ikke afvikles via posthusene. Statsstøtte til dækning af tab på dette erhvervsområde kan ikke begrundes under henvisning til EF-traktatens artikel 86, stk. 2. Omfanget af de gamle forpligtelser, som forbundsregeringen har henvist til, er desuden overdrevent. UPS betvivler, at DPAG's lønninger virkelig ligger over det normale lønniveau blandt konkurrenterne. Omkostningerne i forbindelse med førtidspensionering er ingen gammel forpligtelse, der er usædvanlig på markedet, men derimod omkostninger, som skal afholdes af den enkelte virksomhed selv. UPS udbringer ligeledes i givet fald pakker om lørdagen. Endvidere bør de gamle forpligtelser afvejes i forhold til den faste ejendom og de kapitaloverførsler, som DPAG fik overdraget af staten netop som kompensation herfor i forbindelse med omdannelsen til et aktieselskab i 1995.
- (48) BIEK, foreningen af private udbydere af kurer- og eksprestjenester, er af den opfattelse, at posttjenestens og DPAG's tab alene står i forbindelse med dør til dør-aktiviteterne. Disse tab blev krydssubsidieret ved hjælp af overførsler fra Deutsche Telekom's telefonmonopol. I henhold til § 7 i PostUmWG har DTAG således været tvunget til at give afkald på regreskrav mod DPAG på ca. 5,4 mia. DEM.
- (49) De omkostnings- og resultatopgørelser, som forbundsregeringen har fremlagt, viser efter BIEK's opfattelse ikke de faktiske omkostninger ved driften af en fragtposttjeneste under normale markedsvilkår. Forbundsregeringens oplysninger beror på en regnskabsmæssig »top-down«-fordeling af den samlede virksomheds omkostninger på fragtpostområdet, som ikke afspejler det faktiske forbrug af ressourcer. BIEK forelagde derfor en procesorienteret omkostnings- og resultatvurdering af DPAG's pakketjeneste, som på grundlag af en »bottom-up«-analyse viser de faktiske omkostninger, der er nødvendige for driften af en fragtposttjeneste af DPAG's størrelse. Denne omkostningsberegning er ifølge egne oplysninger foretaget »bottom up« via de for driften nødvendige arbejds gange og vurderer de faktiske omkostninger ved hjælp af standardværdier, mængder og normale markedsomkostninger i forbindelse med personale og materiel. Denne analyse skal vise de rene omkostninger, der er nødvendige for driften, og som er fri for eventuelle gamle forpligtelser, overskydende personale eller andre historisk betingende merudgifter⁽⁹⁹⁾.
- (50) Den omkostnings- og resultatvurdering, som BIEK har fremlagt, når til den konklusion, at DPAG's indtægter inden for pakketjenester til erhvervskunder ligger langt under de omkostninger, der er nødvendige for driften på dette område. Mens dør til dør-området opviser tab, er der endog opnået overskud i forbindelse med indleverede pakker. Tabet på fragtpostområdet står derfor udelukkende i forbindelse med dør til dør-pakketjenesterne. Ifølge BIEK's undersøgelse skyldes tabet inden for dør til dør-pakketjenester den driftsstruktur, som DPAG's fragtpostområde har⁽¹⁰⁰⁾, da der også uanset de såkaldte gamle forpligtelser ville være et tab, hvis den nuværende driftsstruktur og prisfastsættelse blev fastholdt. På grundlag af den procesorienterede omkostnings- og resultatvurdering er det efter BIEK's opfattelse godtgjort, at tabene inden for dør til dør-pakketjenesterne ikke skyldes gamle forpligtelser eller politiske krav, men DPAG's aggressive prisstrategi på dette område⁽¹⁰¹⁾.
- (51) I en supplerende undersøgelse af 7. februar 2002 har BIEK beregnet den betaling for arbejds gangene på B-to-B- og postordreområdet, der er sædvanlig under normale markedsvilkår. I disse undersøgelser har BIEK defineret de relevante håndteringsfaser for dør til dør-pakketjenester til B-to-B-området og gennemført en rundspørge til virksomhederne German Parcel, DPD og UPS vedrørende de omkostninger, som under normale markedsvilkår kan forventes i forbindelse med disse håndteringsfaser i værditilvækstkæden. Der blev foretaget en rundspørge til virksomhederne DPD, Hermes Versandservice og UPS vedrørende de omkostninger, der opstår under normale markedsvilkår ved driften af en dør til dør-infrastruktur til postordresektoren. På grundlag af fastsatte mængder og tids- og lønstandarder, der er gængse for branchen, blev omkostningerne fordelt på de enkelte arbejds gange for på passende vis at afspejle det faktiske forbrug af ressourcer (arbejdstimer, materiale- og kapitalomkostninger).

⁽⁹⁹⁾ BIEK, bemærkninger af 22. november 1999, s. 2.

⁽¹⁰⁰⁾ Ifølge oplysningerne i undersøgelsen er tabet betinget af netværksstrukturen, fordi hver virksomhed oplevede lignende tab på grundlag af DPAG's eksisterende logistikinfrastruktur (33 postcentre og 476 omdelingscentre).

⁽¹⁰¹⁾ BIEK, bemærkninger af 22. november 1999, s. 3.

- (52) Endvidere har BIEK udtrykt tvivl med hensyn til eksistensen af visse af de gamle forpligtelser, som Tyskland har gjort gældende. En sammenligning mellem grundlønningerne viser, at DPAG's grundlønninger under ingen omstændigheder er højere end sammenlignelige ansattes lønninger hos konkurrenterne. Ifølge BIEK ligger navnlig DPAG's grundlønninger inden for pakkeudbringning i nogle regioner endog under timebetalingen inden for transportsektoren. Den yderligere udbringning om lørdagen udgør ingen ulempe, men er en tvingende nødvendighed for at kunne forblive konkurrencedygtig på postordreområdet.
- (53) Efter BIEK's opfattelse havde overdragelsen af fast ejendom til DPAG i 1995 bl.a. til formål at dække gamle forpligtelser, men ikke at kompensere for omkostninger, der er nødvendige for driften. Anvendelsen af indtægterne fra salget af jord, bygninger eller boliger, der ikke var nødvendige for driften, til andre formål end dækningen af de gamle forpligtelser, såsom navnlig udbygningen af fragtposttjenesten og erhvervelsen af andre virksomheder, udgør en støtte til DPAG. For at sikre en konkurrencemæssig neutralitet er det en absolut betingelse, at der sker en organisatorisk og juridisk adskillelse af pakketjenesten fra brevtjenesten.
- (54) Bundesverband Spedition und Logistik e.V. (»BSL«) er af den opfattelse, at DPAG's fragtposttjeneste har været overdimensioneret i forhold til den efterspørgsel, der kan forventes. DPAG har derfor forsøgt at opnå et yderligere salg via priser, hvormed det ikke ville have været muligt for private konkurrenter, som driver virksomhed på normale markedsvilkår, at opnå en tilstrækkelig omkostningsdækning. Efter BSL's opfattelse kan hverken DPAG eller en virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår, med det prisniveau, som DPAG har anvendt, dække omkostningerne ved de enkelte pakketjenester ved hjælp af indtægter.
- (55) Den nederlandske virksomhedssammenslutning Transport en Logistiek Nederland (»TLN«) mener, at ingen privat udbyder af pakketjenester kan overleve på et marked, hvor statsvirksomheder yder støtte til pakketjenester, der er åbne for konkurrence. TLN er af den opfattelse, at konkurrenceudsatte aktiviteter bør udføres organisatorisk og juridisk adskilt fra de posttjenester af almindelig interesse, som støttes ved hjælp af statsmidler.
- (56) European Express Organisation (»EEO«) er af den opfattelse, at en virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår, ikke havde haft nogen interesse i at opretholde en tabsgivende pakketjeneste i en periode på 15 år. Uden en troværdig saneringsplan vil opretholdelsen af fragtpostområdet fordreje konkurrencevilkårene. EEO finder endvidere, at DPAG burde have anvendt provenuet fra salget af fast ejendom til at sanere fragtpostområdet i stedet for at erhverve virksomheder inden for international fragt og logistik.
- (57) Efter Federal Express' opfattelse bør Kommissionen indledningsvis fastlægge den nødvendige standard, hvorefter pakketjenester, der er åbne for konkurrence, kan være modtager af ulovlig støtte. Efter Federal Express' opfattelse havde staten i forbindelse med investeringerne i DPAG's nye fragtpostinfrastruktur ingen tilstrækkelig sikker forventning om en passende forrentning. Federal Express betvivler eksistensen og det faktiske omfang af de gamle forpligtelser, som Tyskland har gjort gældende.
- (58) En anden tredjepart, som anmoder om fuld anonymitet, har anført, at DPAG modtager statsmidler, som overstiger de omkostninger, der er forbundet med udførelsen af den offentlige opgave. Denne »overkompensation« giver DPAG de økonomiske midler til at kunne forfølge en aggressiv prisstrategi inden for de konkurrenceudsatte pakketjenester. Ingen konkurrent, der driver virksomhed under normale markedsvilkår, kan tillade sig en sådan prisstrategi. »Overkompensationen« påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne i betragtning af det stigende antal pakketjenester, der udføres på tværs af grænserne.
- (59) Efter German Parcels opfattelse råder DPAG over næsten ubegrænsede midler, som virksomheden har anvendt og fortsat anvender til at udbygge sit fragtpostnet. I modsætning til konkurrenterne kan DPAG ekspandere på dette område uden hensyntagen til de omkostninger, der er nødvendige hertil. Det er heller ikke korrekt, at konkurrenter ingen interesse har i privatkundemarkedet. En lang række tjenesteydere, herunder også German Parcel, tilbyder pakketjenester til privatkunder. German Parcel henviser til sit »Paketshop-Konzept«, som i mellemtiden omfatter over 1 000 indleveringssteder for privatkunder. Det har imidlertid hidtil været vanskeligt for German Parcel at vinde postordresektoren som kunde, da langt de fleste postordrevirksomheder har indgået langsigtede leveringsaftaler med DPAG og derudover er bundet til DPAG via mængde- og rabataftaler.

- (60) German Parcel har ligeledes givet udtryk for tvivl med hensyn til eksistensen og omfanget af de gamle forpligtelser, som forbundsregeringen har gjort gældende. Den lave stopfaktor (antal udleverede pakker, hver gang postbilen standser) skyldes således ikke DPAG's forsyningspligtigheder, da under 9 % af pakkerne indleveres på posthusene. En stopfaktor, der eventuelt er lavere end konkurrenternes, beror på DPAG's virksomhedsbeslutning om så vidt muligt at betjene hele postordresektoren. På den anden side er stophyppigheden (antal stop pr. gade) gunstigere hos DPAG end hos private konkurrenter på grund af den større mængde. Desuden kan DPAG udnytte fordelene ved at have et omdelingsnet for breve til en kombineret omdeling af pakker og breve i landdistrikter. På grund af brevmonopolet har ingen konkurrent denne fordel. Desuden er det ikke kun DPAG, der tilbyder udbringning om lørdagen, men navnlig også med jævne mellemrum Hermes Versand AG. På grund af den store andel af pakketjenester til postordresektoren er lørdagsudbringning under alle omstændigheder nødvendig i driftsmæssig henseende. Med den rigtige organisation er det muligt at foretage udbringning om lørdagen uden meromkostninger.
- (61) Vereinigung Deutscher Kraftwagenspediteure eG (»VDK«) er af den opfattelse, at DPAG ikke har et gennemsligt omkostningsfordelingssystem, som gør det muligt at udlede de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med bestemte aktivitetsområder.
- (62) Ifølge beregninger foretaget af den tyske sammenslutning af postbrugere, Deutscher Verband für Post und Telekommunikation e.V. (»DVPT«), udgør DPAG's overskud inden for brevmonopolet mindst 1,7 mia. DEM. Da virksomheden DPAG generelt har opnået et resultat i balance eller i givet fald kun minimale overskud, er der tale om en betydelig intern krydssubsidiering. DVPT sætter desuden spørgsmålstegn ved, om den kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste, som staten derudover har ydet, står i rimeligt forhold til de faktiske meromkostninger, der er forbundet med den offentlige opgave, navnlig da omfanget af tjenester i forbindelse med indleverede pakker er lavere end de 23 %, der er anført i beslutningen om at indlede proceduren. I virkeligheden er disse meromkostninger i forbindelse med indleverede pakker imidlertid væsentligt lavere, da disse tegner sig for en betydelig mindre andel af den samlede mængde, end forbundsregeringen har anført. Overførslen af statsmidler bør under disse omstændigheder reduceres væsentligt.
- (63) UK Post Office (»Post Office«) er af den opfattelse, at en overdragelse af fast ejendom eller overdragelsen af andre aktiver til en offentlig posttjeneste udgør statsstøtte. Dette gælder også for overdragelsen af sådanne aktiver fra en statslig institution til en anden, så længe disse aktiver ikke i driftsmæssig henseende er nødvendige til at udføre tjenester af almindelig interesse. Overtagelsen af meromkostninger i forbindelse med en førtidspensionering af 25 % af DPAG's tjenestemænd udgør ligeledes støtte. Efter Post Offices opfattelse skulle denne personalenedskæring have været finansieret ved hjælp af indtægter fra salget af driftsaktiver. Under alle omstændigheder er overdragelsen af fast ejendom for indirekte til at kunne betragtes som kompensation for meromkostningerne i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig interesse som omhandlet i EF-traktatens artikel 86, stk. 2. Gamle forpligtelser kunne i givet fald i det enkelte tilfælde have været finansieret ved hjælp af salgsprovenu fra fast ejendom.

IV. RETLIG VURDERING

- (64) Statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. De omhandlede statslige foranstaltninger til fordel for DPAG udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hvis 1) DPAG begunstiges herved, 2) denne begunstivelse blev finansieret ved hjælp af statsmidler, 3) begunstivelsen fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, og 4) påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (65) Som led i den retlige vurdering behandles indledningsvis argumenterne vedrørende erhvervelsen af Postbank AG. De tyske myndigheder har under proceduren fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at købsprisen i modsætning til klagerens antagelser ikke blev modregnet i et ikke-eksisterende krav, men rent faktisk blev betalt til de tyske myndigheder af DPAG. De tyske myndigheder har i denne forbindelse fremlagt en kopi af købsaftalen og bevis for betalingen. Desuden fremlagde de tyske myndigheder materiale, som dokumenterer, at købsprisen svarede til den økonomiske værdi, som Postbank havde for DPAG. Postbank blev derfor erhvervet uden nogen form for statsstøtte.

A. **Begunstigelse**

- (66) I henhold til dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol den 22. november 2001 i sag C-53/00 (ACOSS) ⁽¹⁰²⁾ kan en statslig finansiering af tjenesteydelser af almindelig interesse tildele modtageren en økonomisk fordel som omhandlet i EF-traktatens 87, stk. 1. Såfremt den statslige finansiering imidlertid ikke overstiger de faktiske merudgifter ⁽¹⁰³⁾ i forbindelse med udførelsen af disse tjenester af almindelig interesse, udgør statens kompensation ingen fordel i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, men skal betragtes som et passende vederlag for opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste ⁽¹⁰⁴⁾.
- (67) Det står således de tyske myndigheder frit for ved hjælp af statstilskud, som f.eks. det her nævnte bidrag til Post-Unterstützungskasse, statsgarantier eller overdragelsen af fast ejendom og kapital at kompensere for de nettomeromkostninger, der faktisk er forbundet med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste. I den forbindelse skal de tyske myndigheder imidlertid sørge for, at statstilskuddene er begrænset til at kompensere for de nettomeromkostninger, der faktisk opstår som følge af opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste. Skulle der blive kompenseret for nettomeromkostninger, som har andre årsager, giver statens kompensation i forbindelse med disse nettomeromkostninger modtageren en økonomisk fordel.
- (68) På baggrund af Kommissionens forespørgsel af 10. marts 2000 om DPAG's eventuelle overskud i perioden 1990-1998 inden for de tjenester, der ikke er omfattet af eneret, anførte forbundsregeringen i brev af 24. marts 2000 (s. 10), at DPAG i 1998 opnåede et overskud på [...] mio. DEM inden for de konkurrenceudsatte tjenester. På den anden side fremlagde de tyske myndigheder tal, hvorefter de samlede pakketjenester i perioden 1990-1998 opviste et underskud på [...] mio. DEM ⁽¹⁰⁵⁾ og avis- og bladudbringningsområdet et underskud på [...] mio. DEM ⁽¹⁰⁶⁾. For begge områder udgjorde det samlede underskud således [...] mio. DEM. Indtægter fra konkurrenceudsatte områder var således ikke tilstrækkelige til at dække underskuddet inden for pakketjenester ⁽¹⁰⁷⁾.
- (69) Efter forbundsregeringens opfattelse er der en uadskillelig årsagsforbindelse mellem det samlede underskud på fragtpostområdet på [...] mio. DEM og opfyldelsen af politiske krav med hensyn til omfang og gennemførelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste på dette område ⁽¹⁰⁸⁾. Efter Tysklands opfattelse er den ensartede takst til en overkommelig pris, der er fastsat i den almindelige interesse, årsagen til, at pakketjenester i perioden 1990-1998 ikke opnåede økonomisk ligevægt og var forbundet med nettomeromkostninger. Desuden har forbundsregeringen henvist til 15 såkaldte »gamle forpligtelser« ⁽¹⁰⁹⁾, som gjorde det klart, hvorfor DPAG ikke drev virksomhed under normale markedsvilkår. Forbundsregeringen er som nævnt af den opfattelse, at den specifikke yderligere byrde, der er forbundet med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste, skal defineres og beregnes som forskellen mellem de særlige omkostninger, der opstår for DPAG som tidligere statsforvaltning i forbindelse med udførelsen af disse tjenester, og konkurrenternes normale omkostninger ved tilsvarende tjenesteydelser ⁽¹¹⁰⁾.
- (70) I lyset af Domstolens ovennævnte dom af 22. november 2001 skal det underskud, der opstår som følge af opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste, imidlertid vises og beregnes i form af nettomeromkostningerne i forbindelse med tjenesterne af almindelig interesse. Dette kræver indledningsvis en præcis afgrænsning af omfanget af disse tjenesteydelser af almindelig interesse, og de nettomeromkostninger, der er forbundet hermed.

⁽¹⁰²⁾ Sml. 2001 I, s. 9067, præmis 20 og 22.

⁽¹⁰³⁾ Hermed menes nettomeromkostningerne ved udførelsen af en offentlig tjeneste, se forslag til afgørelse fra generaladvokat Antonio Tizzano af 8. maj 2001, sag C-53/00, præmis 60.

⁽¹⁰⁴⁾ Sag C-53/00, præmis 27.

⁽¹⁰⁵⁾ Korrigeret version, fremlagt ved brev af 2. juni 2002.

⁽¹⁰⁶⁾ Korrigeret version, fremlagt ved brev af 2. juni 2002.

⁽¹⁰⁷⁾ Ifølge de oplysninger, som Tyskland fremlagde ved brev af 2. juni 2000 (korrigeret version af 12.1.2000), blev der på eneretsområdet opnået overskud på i alt [...] mio. DEM i perioden 1990-1998. Derudover blev der på det konkurrenceudsatte område opnået indtægter på [...] mio. DEM i den pågældende periode. Heraf fremgår nødvendigvis, at i det mindste et delbeløb på [...] mio. DEM af førnævnte samlede underskud på [...] mio. DEM ikke kunne dækkes af overskuddene på monopolområdet og indtægterne fra konkurrenceudsatte tjenester.

⁽¹⁰⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 18.

⁽¹⁰⁹⁾ Beskrevet under II.G.

⁽¹¹⁰⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 18.

- (71) Med hensyn til pakketjenester indeholder førnævnte PPFLV af 12. januar 1994 præcise krav med hensyn til ydelserne, dvs. arten af de pakker, der skal befordres i offentlighedens interesse, og prisfastsættelsen. I henhold til førnævnte PPFLV skulle den daværende virksomhed DB-Postdienst og fra 1995 DPAG opfylde to væsentlige krav: 1) befordring af såkaldte »småforsendelser« som omhandlet i forordningen skulle udføres som en infrastrukturtjenesteydelse, der er i offentlighedens interesse⁽¹¹¹⁾, og 2) i henhold til § 1, stk. 1, i PPFLV var Deutsche Bundespost Postdienst forpligtet til at befordre småforsendelser som omhandlet i § 2 i hele landet til ensartede takster efter princippet om ensartede takster inden for ét og samme område. Den takst, der blev anset som overkommelig, blev fastsat ved bekendtgørelse⁽¹¹²⁾.
- (72) I betragtning af et betydeligt underskud på fragtpostområdet på i alt [...] mio. DEM skal det derfor dernæst undersøges, om alle nettomeromkostninger, som staten ydede kompensation for, står i direkte forbindelse med DPAG's præcist definerede lovbestemte forpligtelse. Såfremt overførslen af statsmidler i sidste instans gør det muligt for fragtpostområdet også at dække nettomeromkostninger, som ikke har nogen årsagsforbindelse med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste, har DPAG opnået en fordel i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Under disse omstændigheder foreligger således ikke den ækvivalens mellem den statsligt finansierede kompensation og nettomeromkostningerne i forbindelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste, som kræves ifølge retspraksis⁽¹¹³⁾. Under disse omstændigheder er kompensationen fra staten nemlig ikke ydet som følge af særlige byrder, som specifikt skyldes opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste⁽¹¹⁴⁾.
- (73) En undersøgelse af de infrastrukturomkostninger, som specifikt kan tilskrives udførelsen af konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester (herefter »dør til dør-infrastrukturomkostningerne«)⁽¹¹⁵⁾, har imidlertid vist, at udførelsen af disse konkurrenceudsatte pakketjenester for DPAG var forbundet med nettomeromkostninger, som klart kan beregnes og ikke har nogen årsagsforbindelse med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste, befordringspligten under overholdelse af den ensartede takst til en overkommelig pris⁽¹¹⁶⁾. Der kan i den foreliggende sag konkret sættes tal på omfanget af disse nettomeromkostninger, som ikke beror på befordringspligten under overholdelse af den ensartede takst til en overkommelig pris. Et vist minimum af DPAG's nettomeromkostninger er derfor uden sammenhæng med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- (74) Kommissionens undersøgelser med hensyn til DPAG's prispolitik inden for dør til dør-pakketjenesterne har vist, at der inden for disse tjenester har været betydelige tab, som ikke skyldes overholdelsen af de ensartede takster, men en aggressiv rabatpolitik, som medfører priser under de ensartede takster for kunder, der aftager dør til dør-pakketjenester⁽¹¹⁷⁾. Som følge af denne rabatpolitik ligger DPAG's indtjening inden for dør til dør-pakketjenesterne betydeligt under dør til dør-infrastrukturomkostningerne. Der er imidlertid ingen årsagsforbindelse mellem disse nettomeromkostninger og DPAG's forpligtelse til offentlig tjeneste, da: 1) der ingen forpligtelse var til at gå under den lovbestemte ensartede takst til fordel for kunder, der aftager dør til dør-pakketjenester, 2) underskridelsen af den ensartede takst udelukkende skyldes DPAG's bestræbelse på at få eller erobre

⁽¹¹¹⁾ § 2, stk. 1, definerer »småforsendelser« som genstande med en vægt på indtil 20 kg og maksimale dimensioner på 120 cm i længden og 60 cm i bredden og højden.

⁽¹¹²⁾ Ifølge forbundsregeringen fremgår disse takster af DPAG's takstoversigter. Den overkommelige pris for en indleveret pakke på indtil 5 kg (lavest vægtsats) udgjorde herefter: 1994-1995: 7,60 DEM; fra 1996 blev laveste vægtsats begrænset til 2 kg. Den overkommelige pris for en indleveret pakke på denne vægtsats udgjorde 9,00 DEM i 1996-1998.

⁽¹¹³⁾ Sag C-53/00, præmis 27.

⁽¹¹⁴⁾ Tværtimod giver en i det mindste delvis statslig kompensation i forbindelse med omkostninger, som driftsmæssigt er væsentlige for at sikre en dør til dør-infrastruktur, DPAG en fordel i forhold til alle konkurrenter, som er forpligtet til at dække disse omkostninger fuldt ud ved hjælp af egne indtægter.

⁽¹¹⁵⁾ Se under II. F ovenfor.

⁽¹¹⁶⁾ På grundlag af klagerne fra UPS og BIEK undersøgte Kommissionen omkostningsdækningen inden for dør til dør-pakketjenesterne, der er åbne for konkurrence.

⁽¹¹⁷⁾ Herved adskiller den foreliggende sag sig rent faktisk fra beslutningen i sag C-47/98 vedrørende Poste Italiane, hvor Kommissionens undersøgelser ikke viste en rabatpolitik fra Poste Italianes side på områder, der var åbne for konkurrence. I Poste Italiane-sagen forelå der også kun en klage fra en anden statslig posttjeneste, som gjorde gældende, at Poste Italiane for udførelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste modtog en større kompensation fra staten, end det var absolut nødvendigt. I den foreliggende sag har klagerne UPS og BIEK derimod gjort gældende, at DPAG råder over statsmidler, som gør det muligt for virksomheden at begrænse private udbydere muligheder for at konkurrere inden for dør til dør-pakketjenester. Dette nødvendiggør i den foreliggende sag, at der foretages en detaljeret undersøgelse af dør til dør-infrastrukturomkostningerne samt en yderligere undersøgelse af, om disse omkostninger, der er nødvendige for driften, blev dækket ved hjælp af indtægter inden for dør til dør-tjenester. I modsætning hertil var Poste Italiane hverken aktiv inden for dør til dør-pakketjenester eller andre konkurrenceudsatte pakketjenester. I løbet af proceduren i Poste Italiane-sagen blev der heller ikke fremsat bemærkninger med hensyn til, at Poste Italianes prispolitik begrænsede andre virksomheders muligheder for at konkurrere. I tilfælde af konkrete klager over, at andre virksomheders muligheder for at konkurrere begrænses, skal Kommissionen derfor undersøge: 1) om begrænsningsstrategier på konkurrenceudsatte markeder blev finansieret ved hjælp af statsmidler, og 2) om en sådan begrænsning af konkurrencen undtagelsesvis kan være uadskilleligt forbundet med opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste.

markedsandele inden for de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester, og 3) underskridelsen af den ensartede takst er årsagen til klart identificerbare nettomeromkostninger, som ikke skyldes forpligtelsen til offentlig tjeneste.

1. Ingen lovbestemt forpligtelse til en aggressiv rabatpolitik inden for dør til dør-pakketjenester

- (75) I lyset af den skærpede konkurrence inden for dør til dør-pakketjenesterne har DB-Postdienst siden den 1. februar 1994 haft mulighed for — men ikke været forpligtet til — at indrømme de kunder rabatter, som enten selv udførte opgaver eller indleverede et vist minimum til DPAG ⁽¹¹⁸⁾. I henhold til § 2, stk. 2, nr. 3, i PPfLV af 12. januar 1994 kunne DB-Postdienst og senere DPAG på grundlag af visse opgaver, som udføres af kunderne selv, eller indlevering af et vist minimum yde kunder rabatter under den ensartede takst, der er fastsat i § 1, stk. 1, i PPfLV, hvis kunden enten selv udfører sorteringen eller indleverer et vist minimum ⁽¹¹⁹⁾. Såfremt kunden ikke opfylder betingelserne i § 2, stk. 2, nr. 3, opkræves den ensartede takst, der er fastsat i § 1, stk. 1, i PPfLV.
- (76) Ifølge den officielle begrundelse til PPfLV er de småforsendelser, hvor der som led i særlige aftaler med visse kunder — f.eks. »Selbstbücher« eller kunder med samarbejdskontrakter — indgås særlige ordninger, i henhold til § 2, stk. 2, nr. 3, i sidste instans ikke omfattende af den almindelige befordringspligt ⁽¹²⁰⁾. Ifølge den officielle begrundelse behøver befordringspligten ikke at gælde for disse erhvervskunder, da der er en effektiv konkurrence på dette område, hvilket gør en forpligtelse til befordring overflødig ⁽¹²¹⁾.
- (77) Selbstbücher (selvfrankerende postkunder) er kunder, som ikke indleverer pakker på posthuset. Betingelsen for at deltage i selvfrankeringsordningen er, at der indleveres mindst 10 000 selvfrankererede pakker ⁽¹²²⁾. DPAG afhenter de frankerede og forsorterede pakker direkte hos kunden som led i B-to-B-indsamlingssture. Pakkeproduktet, som tilbydes til særlige priser, udbydes af DPAG under navnet selbsgebuchtes Paket (selvfrankeret pakke).
- (78) Samarbejdet med afsendere giver vigtige kunder af dør til dør-tjenester, de såkaldte samarbejdspartnere, mulighed for et samarbejde med DPAG, som omfatter mere end selvfrankeringsordningen. I den forbindelse overdrager DPAG på grundlag af en samarbejdskontrakt sorterings-, frankerings- og lastningsopgaver til en afsender og aftaler en økonomisk godtgørelse for disse opgaver ⁽¹²³⁾. DPAG tilbyder desuden postordrevirksomheder særlige rabatter i forbindelse med distributionen af kataloger, som ikke er tidsfølsomme (Infopost Schwer) ⁽¹²⁴⁾.
- (79) Der var imidlertid ingen lovbestemt forpligtelse til at indrømme de såkaldte selvfrankerende postkunder eller samarbejdspartnere — markedsområder, som ifølge forbundsregeringens officielle begrundelse til PPfLV skal henføres til erhvervskunderne — rabatter, med det resultat, at de priser, som de skulle betale, lå langt under den ensartede takst, som blev betragtet som overkommelig for alle andre postkunder ⁽¹²⁵⁾. Efter forbundsregeringens opfattelse differentierer forpligtelsen til offentlig tjeneste nemlig ikke med hensyn til den begunstigede kundekreds.

⁽¹¹⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 10, og bilag 1, s. 5.

⁽¹¹⁹⁾ Dermed blev princippet om ensartede takster tilsidesat til fordel for denne kundegruppe.

⁽¹²⁰⁾ Forslag til forordning vedrørende Deutsche Bundespost Postdienst's forpligtelse til offentlig tjeneste »Entwurf einer Verordnung zur Regelung der Pflichtleistungen der Deutschen Bundespost Postdienst«, pr. 9.12.1992, forbundsregeringens brev af 27. marts 2000, bilag til spørgsmål 3.

⁽¹²¹⁾ Bilag 3 til forbundsregeringens brev af 27. marts 2000.

⁽¹²²⁾ Almindelige forretningsbetingelser for indenlandsk fragtpost »Allgemeine Geschäftsbedingungen Frachtdienst Inland«, punkt 3.3.2, enhedstakst for selvfrankererede pakkeforsendelser, fremlagt som bilag 1 til forbundsregeringens brev af 18. marts 1997.

⁽¹²³⁾ Almindelige forretningsbetingelser for indenlandsk fragtpost »Allgemeine Geschäftsbedingungen Frachtdienst Inland«, punkt 3.3.4, samarbejde med afsendere, fremlagt som bilag 1 til forbundsregeringens brev af 18. marts 1997.

⁽¹²⁴⁾ Samarbejdet i forbindelse med »Infopost Schwer« er beskrevet i det nye punkt 3.3.4.2 i AGB FrD Inl., der blev bekendtgjort i august 1995 ved VfG. P 777/1993: »Afsendere af større mængder Infopost Schwer kan med hensyn til disse forsendelser gennem aftale overtage visse fordelingsopgaver, der går ud over betingelserne i afsnit 4.2, og/eller lastningen af transportenheder med et bestemt bestemmelsessted som mål. Som modydelse nedsættes grundtaksten for Infopost Schwer.«

⁽¹²⁵⁾ Ifølge forbundsregeringen gav § 2, stk. 2, nr. 3, i Postdienst-Pflichtleistungsverordnung (PPfLV) som nævnt for første gang den daværende posttjeneste mulighed for på grundlag af påtagelsen af visse opgaver eller indlevering af et vist minimum at aftale specialtakster under den ensartede takst. PPfLV indeholder kun en mulighed for rabatter, men ikke en juridisk forpligtelse hertil, se forbundsregeringens brev af 16. september 1999, s. 10. Den ensartede takst fungerer under disse omstændigheder som en maksimalpris, se forbundsregeringens begrundelse til § 6 i Postuniversaldienstverordnung af 30. september 1999, s. 11.

- (80) I overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser var DPAG's frihed til at indrømme rabatter underlagt lovbestemte begrænsninger. I henhold § 37, stk. 4, i PostVerfG måtte andre virksomheders muligheder for at konkurrere på et marked ikke uden saglig grund påvirkes som følge af en vedvarende og mærkbar manglende omkostningsdækning på det konkurrenceudsatte område. I henhold til § 20, stk. 2, i PostG må DPAG's priser ikke indeholde rabatter, som uberettiget påvirker andre virksomheders muligheder for at konkurrere på et marked for posttjenester ⁽¹²⁶⁾. Disse bestemmelser gør det klart, at rabatter, som ydes af DPAG på konkurrenceudsatte markeder, ikke må påvirke andre virksomheders muligheder for at konkurrere ⁽¹²⁷⁾.
- (81) Under disse omstændigheder havde DPAG ingen lovbestemt forpligtelse til i forbindelse med pakketjenester til selvfrankerende postkunder og samarbejdspartere at give afkald på en omkostningsdækning, som havde været uomgængelig nødvendig for en virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår.

2. Den faktiske baggrund for rabatpolitikken

- (82) I bestyrelsesforslaget af 21. februar 1991 ⁽¹²⁸⁾ konstaterede det daværende DB-Postdienst, at der inden for dør til dør-pakketjenester generelt var tale om et konkurrenceudsat marked. Dette marked var kendetegnet ved en stærk vækst og stigende krav fra kundernes side. De konkurrenter, som stigende i grad var kommet ind på markedet siden midten af 1970'erne, havde været i stand til at tilvejebringe produkter, der opfyldte kravene med hensyn til befordringstid, sikkerhed og pris ⁽¹²⁹⁾. Konkurrenter opnåede en stor kundetilfredshed og havde gode udsigter til en yderligere vækst. Det daværende Deutsche Bundesposts produkter var klart underlegne med hensyn til at tilfredsstille kundernes behov. Dette fremgik navnlig af en sammenligning af befordringstiden ⁽¹³⁰⁾.
- (83) Som resultat af denne udvikling mistede det daværende Deutsche Bundespost til stadighed markedsandele, mens de private udbydere vandt nye markedsandele ⁽¹³¹⁾. Med en stadig større konkurrenceintensitet var Bundesposts markedsstilling i stigende grad truet. Inden for 24-timers dør til dør-pakketjenester ville navnlig to af de væsentligste konkurrenter, DPD og UPS, kontinuerligt øge deres markedsandel. Med en uændret udvikling på markedet kunne det tidspunkt forudses, hvor det daværende Deutsche Bundespost ville miste sin førerposition på markedet for pakketjenester. Et endnu større tab af markedsandele, der kunne forventes på baggrund af en skærpet konkurrence, blev på daværende tidspunkt kun forsinket som følge af kapacitetsbegrænsninger hos konkurrenterne og Bundesposts særligt fordelagtige priser inden for de lavere vægtsatser ⁽¹³²⁾. I denne forbindelse erkendte det daværende Deutsche Bundespost, at fragtposttjenesten var kendetegnet ved betydelige tab, mens konkurrenterne opnåede overskud med mere effektive produkter. Over for gennemsnitlige indtægter på [...] DEM pr. forsendelse var der omkostninger på [...] DEM pr. enhed. Følgende var anført i bestyrelsesforslaget: »I forbindelse med hver forsendelse har Deutsche Bundespost i gennemsnit et tab på [...] DEM ⁽¹³³⁾.«

⁽¹²⁶⁾ Den til enhver tid gældende markedspris i henhold til § 20, stk. 2, i Postgesetz er rettesnor for priserne for pakkeprodukter og for alle forsendelser, som forudsætter, at der indleveres mindst 50 forsendelser pr. gang, se forbundsregeringens begrundelse til § 6 i Postuniversaldienstverordnung (PUDLV) af 30. september 1999, s. 11.

⁽¹²⁷⁾ Erhvervskunderne var som nævnt omfattet af de særftaler, der var tilladt i henhold til § 2, stk. 2, nr. 3, i Ppfl.V. Disse såkaldte selvfrankerende postkunder og samarbejdspartnere indleverede som følge af mængden som regel ikke pakker på posthuset og rådede over de tekniske muligheder for at forsortere og frankere pakkeforsendelser og pakke dem på paller samt laste dem i transportmidler, som DPAG havde stillet til rådighed. Desuden var deltagelsen i selvfrankeringsordningen betinget af, at der blev indleveret mindst 10 000 forsendelser årligt. De store krav til sorterings-, frangerings- og lastningskapacitet samt det minimum, der årligt skulle indleveres, gør det klart, at disse tjenester skal henføres til erhvervskunderne. Netop serviceringen af disse erhvervskunder har siden 1970'erne været kendetegnet ved konkurrence.

⁽¹²⁸⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, bilag 91/3, s. 3.

⁽¹²⁹⁾ I overensstemmelse med bilag 91/3, s. 17, stiller erhvervskunder følgende krav til dør til dør-tjenesterne: 1) 24-timers service med hensyn til befordringstid, 2) afhentning hos afsenderen, 3) edb-baseret pakkesporings-system, og 4) specifik dør til dør-pris.

⁽¹³⁰⁾ DPAG har anført, at konkurrenter er i stand til allerede for ca. 56 % af forsendelserne at opnå en befordringstid på 24 timer. Dette dækker en stor andel af transportrelationerne i Tyskland. I forbindelse med det tidligere Deutsche Bundespost var det derimod kun ca. [...] % af forsendelserne, der nåede en befordringstid på 24 timer. Denne succesrate er desuden i det væsentlige begrænset til transportrelationer i nærområdet, se bilag 91/3, s. 15.

⁽¹³¹⁾ Bilag 91/3, s. 3 og 13.

⁽¹³²⁾ Bilag 91/3, s. 17.

⁽¹³³⁾ Bilag 91/3, s. 5.

- (84) Det væsentligste spørgsmål var dermed problemet med en stagnerende forsendelsesmængde og tabet af markedsandele. Det daværende Deutsche Bundespost anså sin markedsstilling eller førerposition på markedet for at være truet⁽¹³⁴⁾. Ved hjælp af produkter, der opfyldte kundernes behov, øgede konkurrenter til stadighed deres markedsandele til skade for Bundespost.
- (85) Af de forskellige bestyrelses- og direktionsforslag, som Tyskland har fremlagt, fremgår den faktiske baggrund for den aggressive rabatpolitik, som er blevet fulgt i forbindelse med 24-timers dør til dør-pakketjenesterne i tilknytning til moderniseringen af fragtpostområdet. Denne politik var ikke tilrettelagt ud fra hensynet til almenhedens interesse eller overholdelsen af overkommelige priser, men tog sigte på at opretholde DPAG's markedsstilling inden for dør til dør-pakketjenesterne. Under disse omstændigheder har de nettomeromkostninger, som kan tilskrives denne rabatpolitik, ingen årsagsforbindelse med udførelsen af tjenesteydelser af almindelig interesse.

3. Beregning af de nettomeromkostninger, som skyldes rabatpolitikken inden for dør til dør-pakketjenesterne

- (86) De nettomeromkostninger, som skyldes DPAG's rabatpolitik inden for dør til dør-pakketjenesterne og dermed ikke har nogen årsagsforbindelse med DB-Postdiensts og DPAG's lovbestemte forpligtelser, kan entydigt beregnes på grundlag af en sammenligning mellem den indtjening, som en virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår, ubetinget havde krævet på mellemlang sigt for fortsat at udføre disse tjenester, og den indtjening, som DPAG rent faktisk accepterede. En virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår, ville uden et tilsvarende lovkrav ikke selv have en økonomisk interesse i fortsat at udføre dør til dør-pakketjenester, som ikke på mellemlang sigt giver løfte om en indtjening, der i det mindste dækker de specifikke dør til dør-infrastrukturomkostninger. En virksomhed, der opererer under normale markedsvilkår, ville være tvunget til på mellemlang sigt at tilstræbe en indtjening, der i det mindste dækker de specifikke dør til dør-infrastrukturomkostninger.
- (87) Opnår en virksomhed med dør til dør-pakketjenester indtægter under de specifikke dør til dør-infrastrukturomkostninger, betyder hvert salg et tab, som omfatter de øvrige driftsomkostninger og i det mindste en del af de infrastrukturomkostninger, der er nødvendige i forbindelse med dør til dør-pakketjenesterne. Dette betyder, at ethvert yderligere salg under disse omstændigheder — foruden tabet af i det mindste en del af omkostningerne ved den infrastruktur, der umiddelbart er bestemt til dør til dør-pakketjenesterne — overhovedet ikke yder et dækningsbidrag til virksomhedens resterende driftsomkostninger. En sådan prispolitik er som nævnt på mellemlang sigt⁽¹³⁵⁾ ikke forenelig med virksomhedens egen økonomiske interesse. Ingen privat virksomhed, som er underlagt markedslovene, ville bibeholde dør til dør-pakketjenesterne under disse betingelser, da den førte rabatpolitik kumulerer årlige underskud og på mellemlang sigt — uden en tilsvarende finansiel kompensation — fører til insolvens. En virksomhed, der er underlagt markedslovene, ville således tilstræbe en pris, der i det mindste ligger over omkostningerne ved den rene dør til dør-infrastruktur.
- (88) Det fremgik af den analyse, som Kommissionen gennemførte på grundlag af de omkostningsdata, som den tyske regering har fremlagt⁽¹³⁶⁾, at indtægterne inden for dør til dør-pakketjenesterne generelt var utilstrækkelige til at dække omkostningerne ved de dele af infrastrukturen, som alene var bestemt til disse tjenester⁽¹³⁷⁾. Dette undersøgelsesresultat dækker perioden 1994-1998. Denne fortsatte manglende dækning blev for første gang brudt i 1999, og der blev opnået indtægter, som var tilstrækkelige til i det mindste at dække dør til dør-infrastrukturomkostningerne. Kommissionens konklusioner er sammenfattet i nedenstående figur:

⁽¹³⁴⁾ Bilag 91/3, s. 3 og 13.

⁽¹³⁵⁾ Analysen af, om DPAG inden for dør til dør-pakketjenesterne opnår indtægter, der ligger over de yderligere omkostninger, der er forbundet med udførelsen af disse tjenester, forudsætter en tilstrækkelig lang referenceperiode, hvori omkostningerne og indtjeningssituationen kan betragtes. I det foreliggende tilfælde kan der på grundlag af betragtningen af en kun meget kort periode ikke drages relevante slutninger med hensyn til tendenserne på mellemlang sigt, for så vidt angår dækningen af de meromkostninger, der er forbundet med dør til dør-pakketjenesterne. Der blev derfor valgt en repræsentativ periode fra 1994 til 1999. Vurderingen af omkostningerne og indtjeningssituationen på grundlag af en mellemlang periode ligger tillige til grund for § 37, stk. 3, i PostVerfG, hvorefter en vedvarende manglende dækning af omkostningerne synes at kunne påvirke andre virksomheders muligheder for at konkurrere.

⁽¹³⁶⁾ Forbundsregeringens brev af 25. april 2002.

⁽¹³⁷⁾ Vedrørende dette kriterium, se navnlig J. Gregory Sidak and Daniel F. Spulber, *Protecting Competition from the Postal Monopoly*, AEI Press, 1996, s. 107.

Figur 1

Dør til dør-infrastrukturomkostninger

(mio. DEM)

År/håndteringstrin	1994	1995	1996	1997	1998	1999
<i>Indsamling</i> ⁽¹³⁸⁾ :						
B-to-B	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Tidligere kombineret B-to-B	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Postordresektor	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Stationær håndtering</i> ⁽¹³⁹⁾ :						
Kapital- og driftsomkostninger	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Personaleomkostninger	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Transport</i> :						
Fjerntransport	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Direkte transport (postordresektor)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Regionaltransport	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Udlevering</i> :						
Udbringning af returforsendelser (postordresektor)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Almindelig udbringning (postordresektor)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Udbringning til firmaer (B-to-B)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Almindelig udbringning (B-to-B)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Driftsomkostninger i forbindelse med dør til dør-infrastrukturen	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
+ 13 % overhead ⁽¹⁴⁰⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Indtægter i forbindelse med dør til dør-tjenester ⁽¹⁴¹⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Manglende årlig dækning af dør til dør-infrastrukturomkostninger	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Mængden af dør til dør-tjenester (mio. enheder) ⁽¹⁴²⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Omkostninger pr. enhed for dør til dør-tjenester (DEM)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Kumulerede nettomeromkostninger i forbindelse med rabatpolitikken: 1994-1999: = 1 118,7 mio. DEM.

- (¹³⁸) Omkostningerne ved indsamlingsturen kan som nævnt enten henføres til B-to-B-indsamlingen eller indsamlingen hos postordresektoren.
- (¹³⁹) Kapital-, personale- og driftsomkostningerne kan hver for sig umiddelbart hverken henføres til B-to-B-tjenesterne eller postordresektoren. De kan imidlertid sammen henføres til disse to tjenester. Det samme gælder for infrastrukturomkostningerne i forbindelse med fjern- og regionaltransporten, som hver for sig hverken kan henføres til B-to-B-området eller postordresektoren, men opstår sammen for disse to områder.
- (¹⁴⁰) Posten overhead omfatter alle omkostninger ved koordineringen af en dør til dør-infrastruktur. Ifølge forbundsregeringens oplysninger i brev af 12. marts 2002, bilag 1, s. 9, omfatter omkostningerne ved netværkskoordineringen posternes ledelse og koordinering, personaleforvaltning, marketing, salg, it og ledelse af pakkecentre. Ifølge de tyske myndigheders skøn udgør overhead-omkostningerne [...] % af værditilvækstomkostningerne i det pågældende år. Dette skøn svarer til BIEK's skøn, hvorefter overhead udgør ca. [...] % af omkostningerne i forbindelse med værditilvæksten, se BIEK's ovennævnte undersøgelse af 7. februar 2002, s. 3.
- (¹⁴¹) Indtægtstal for postordresektor (inkl. returforsendelser) og B-to-B fra bilag 5 til forbundsregeringens brev af 31. januar 2002.
- (¹⁴²) Mængdeangivelser (inkl. returforsendelser) og B-to-B fra bilag 5 til forbundsregeringens brev af 31. januar 2002.

- (89) Under disse omstændigheder var private virksomheders muligheder for at konkurrere inden for dør til dør-pakketjenester påvirket i perioden 1994-1998 (¹⁴³). Disse virksomheder, som opererer under normale markedsvilkår, var nemlig i modsætning til DPAG tvunget til i den relevante periode i det mindste at dække omkostningerne ved den infrastruktur, der ubetinget er nødvendig til dør til dør-pakketjenester, ved hjælp af indtægter på dette område.
- (90) DPAG's rabatpolitik kan heller ikke begrundes under henvisning til artikel 12 i direktiv 97/67/EF, som inden for pakketjenester kræver en pris, der er overkommelig for alle postbrugere. Kravet om en ensartet takst til en overkommelig pris i henhold til direktiv 97/67/EF tvinger ikke DPAG til at yde visse kunder i B-to-B- og postordresegmentet rabatter væsentligt under den lovbestemte ensartede takst (¹⁴⁴). Dette gælder navnlig, når priserne som led i en rabatpolitik ikke står i forhold til de faktiske omkostninger ved dør til dør-pakketjenesterne (¹⁴⁵).
- (91) Betragter man DPAG's resultatopgørelse for perioden 1994-1998 fremgår det, at indtægterne inden for pakketjenester til postordresektoren udgjorde mellem [...] DEM (1994) og [...] DEM (1998) pr. forsendelse (¹⁴⁶). Indtægterne pr. enhed på B-to-B-området udgjorde mellem [...] DEM (1994) og [...] DEM (1998) (¹⁴⁷). Dermed ligger priserne for de to vigtigste dør til dør-tjenester markant under den ensartede takst for den billigste indleverede pakke på laveste vægtsats, der betragtes som overkommelig (¹⁴⁸). Det fremgår af figur 1, at de specifikke gennemsnitsomkostninger pr. enhed i forbindelse med dør til dør-infrastrukturen udgjorde mellem [...] DEM (1994) og [...] DEM (1998). En dækning af de specifikke dør til dør-infrastrukturomkostninger udelukkede dermed ikke en omkostningsbaseret rabatpolitik under den ensartede takst. Allerede en blot lidt mere moderat rabatpolitik inden for pakketjenester til postordresektoren (netop her ligger indtægterne nemlig helt igennem under de specifikke gennemsnitsomkostninger pr. enhed (¹⁴⁹)) havde uden vanskeligheder gjort det muligt for DPAG 1) at dække de specifikke dør til dør-infrastrukturomkostninger ved hjælp af indtægter, og 2) tilbyde postordresektoren pakketjenester langt under den overkommelige ensartede takst.

(¹⁴³) Se Bundeskartellamts enslydende konklusioner i forbindelse med to undersøgelser i henhold til henholdsvis § 37, stk. 3, i Postverfassungsgesetz og § 7 i Gesetz über die Regulierung der Telekommunikation und des Postwesens, Bundeskartellamt, 11. januar 1995 og 28. august 1996, fremlagt ved forbundsregeringens brev af 18. marts 1997.

(¹⁴⁴) Artikel 12, første led (EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14). I henhold til tysk lov er den ensartede takst inden for pakketjenester identisk med den overkommelige pris, se § 1, stk. 1, i PpFLV.

(¹⁴⁵) Artikel 12, andet led.

(¹⁴⁶) 1994: [...] DEM, 1995: [...] DEM, 1996: [...] DEM, 1997: [...] DEM, 1998: [...] DEM. Disse indtægter pr. enhed er baseret på oplysningerne i forbundsregeringens brev af 31. januar 2002, bilag til spørgsmål 5.

(¹⁴⁷) 1994: [...] DEM, 1995: [...] DEM, 1996: [...] DEM, 1997: [...] DEM, 1998: [...] DEM. Disse indtægter pr. enhed er baseret på oplysningerne i forbundsregeringens brev af 31. januar 2002, bilag til spørgsmål 5.

(¹⁴⁸) Det bemærkes, at en væsentlig del af de dør til dør-pakker, der befordres for erhvervs kunder, vejer over 2 kg.

(¹⁴⁹) Indtægterne pr. enhed i forbindelse med B-to-B-pakketjenester lå kun i 1995 under de henførbare gennemsnitsomkostninger pr. enhed, mens de med hensyn til pakketjenester til postordresektoren derimod helt igennem lå under denne tærskel.

B. Statsmidler

- (92) Ifølge Domstolens praksis skal økonomiske midler betragtes som statsmidler som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hvis midlerne inden overdragelsen til modtageren var kontrolleret af staten⁽¹⁵⁰⁾. For det andet fremgår det af Domstolens praksis, at artikel 87, stk. 1, omfatter alle økonomiske midler, som myndighederne faktisk kan anvende til at støtte virksomheder, uden at det har nogen betydning, om disse midler permanent er en del af statens formue⁽¹⁵¹⁾. Staten kontrollerer de budgetmidler, ved hjælp af hvilke bidraget til Pensions-Unterstützungskasse blev ydet. Staten kontrollerer ligeledes umiddelbart Deutsche Bundesposts gældsbeviser. Også den del af den særlige formue (Sondervermögen), som udgjorde DB-Postdienst og blev overdraget til DPAG, blev umiddelbart kontrolleret af staten.
- (93) Ikke mindst på grundlag af den lovbestemte økonomiske overførsel i henhold til § 37, stk. 3, i PostVerfG var de økonomiske midler, som skulle tilvejebringes hertil af DB-Telekom, også umiddelbart kontrolleret af staten, da midlerne til den økonomiske overførsel i henhold til lovgivningen stod til rådighed for de ansvarlige nationale myndigheder med henblik på at støtte DB-Postdienst og senere DPAG økonomisk. Derudover indestod staten på det pågældende tidspunkt — DB-Telekom var i perioden 1991-1995 ikke børsnoteret — fuldt ud for den økonomiske byrde, der var forbundet med tilskuddene til DB-Postdienst. Overførslerne udgør efter Kommissionens opfattelse et tilskud, da Deutsche Bundespost Postdienst's økonomiske situation var af en sådan art, at staten ikke kunne forvente en normal forrentning i form af dividende eller værditilvækst. Dette fremgår alene af den kendsgerning, at alle tilskuddene havde til formål at dække tab hos Deutsche Bundespost Postdienst og fra 1995 hos DPAG.
- (94) Overførslerne skal tilregnes staten, da de var lovbestemte i henhold til § 37, stk. 3, i PostVerfG.
- (95) Det bemærkes afslutningsvis, at det ifølge Domstolens praksis ikke bør være muligt efter fællesskabsretten at omgå statsstøtteregeleer blot ved at oprette selvstændige institutioner, som foretager støttetildelingen⁽¹⁵²⁾. Uden bestemmelsen i § 37, stk. 3, i PostVerfG havde staten været nødt til at yde støtten til Deutsche Bundespost Postdienst og DPAG ved hjælp af almindelige budgetmidler.

C. Fordrejning af konkurrencevilkårene

- (96) Siden 1976 har virksomheder i Tyskland udført forskellige erhvervspakketjenester, hovedsagelig inden for 24-timers service med indsamling på adressen, de såkaldte dør til dør-aktiviteter. I betragtning af den akutte trussel mod DPAG's markedsstilling, som det øgede antal konkurrenter på dør til dør-området udgjorde, påbegyndte DPAG fra 1990 en modernisering af fragtpostområdet. I denne forbindelse har forbundsregeringen fremlagt en række bestyrelsesforslag, beslutningsforslag til direktionen og projektbeskrivelser, hvoraf den overordnede målsætning og driftskonceptet i forbindelse med denne modernisering fremgår⁽¹⁵³⁾. I dette materiale når man samstemmende til den konklusion, at DPAG såvel som konkurrenterne vil koncentrere indsatsen på fragtpostmarkedet om den tidsfølsomme 24-timers service med indsamling⁽¹⁵⁴⁾.
- (97) Trods moderniseringen af DPAG's infrastruktur på fragtpostområdet kunne private udbydere, navnlig Deutsche Paket Dienst (DPD), UPS eller German Parcel, i perioden 1990-1999 yderligere udbygge deres markedsstilling inden for de tidsfølsomme 24-timers dør til dør-pakketjenester i B-to-B-segmentet. UPS' markedsandele steg fra 16 % til 20 %, DPD opnåede en forbedring fra 17 % til 30 %, og German Parcel øgede sin markedsandel fra 4 % til 13 %. I denne periode faldt DPAG's markedsandel fra [...] % til [...] %⁽¹⁵⁵⁾.

⁽¹⁵⁰⁾ Sag C-482/99, Frankrig mod Kommissionen, dom af 16. maj 2002, endnu ikke offentliggjort, præmis 38.

⁽¹⁵¹⁾ Sag C-482/99, Frankrig mod Kommissionen, dom af 16. maj 2002, præmis 38, se tillige sag C-83/98 P, Frankrig mod Ladbroke Racing og Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 3271, præmis 50.

⁽¹⁵²⁾ Sag C-482/99, Frankrig mod Kommissionen, dom af 16. maj 2002, præmis 24.

⁽¹⁵³⁾ Forbundsregeringens brev af 16. september 1999, bilag 91/3, s. 3.

⁽¹⁵⁴⁾ Bilag 91/3, s. 11.

⁽¹⁵⁵⁾ Sparte Frachtpost der Deutschen Post AG, »Darstellung und Bewertung der Entscheidungssituation der Sparte Frachtpost 1996«, Ctcon, april 1997, bilag 1: FIT-Team; omsætning: Marktanteilsentwicklung im Business-to-Business Segment. Heri indgår ikke de pakker, som erhvervskunder indleverer på posthuset, og som anslås at udgøre ca. [...] % af den samlede mængde forsendelser fra erhvervskunder.

- (98) På den anden side har DPAG i hele den betragtede periode fortsat været den eneste betydelige virksomhed inden for landsdækkende udbringning af pakker og kataloger, som var i overensstemmelse med postordresektorens specifikke behov ⁽¹⁵⁶⁾. Hverken UPS eller de andre konkurrenter inden for B-to-B-aktiviteterne, DPD eller German Parcel, var i stand til at etablere sig inden for pakketjenester til postordresektoren i nævneværdigt omfang. Den eneste alternative infrastruktur, som i nævneværdigt omfang var aktiv inden for afvikling af pakketjenester til postordresektoren, blev drevet af Hermes Versand Service («Hermes»), et datterselskab af den største tyske postordrevirksomhed, Otto Versand AG. Indtil 1999 befordrede Hermes imidlertid udelukkende pakker for Otto Versand. DPAG's mængdemæssige markedsandel inden for pakketjenester til postordresektoren lå i hele den periode, som der er forelagt tal for (1990-1999), stabilt på over 85 % ⁽¹⁵⁷⁾.
- (99) Udviklingen på markedet for befordring af pakker og kataloger for postordresektoren viser, at den vedvarende mærkbare manglende dækning af omkostningerne på dette område i væsentlig grad har påvirket de muligheder, som andre virksomheder, for hvem det er lykkedes at etablere sig inden for dør til dør-pakketjenesterne til B-to-B-området, har for at konkurrere. I modsætning til DPAG er konkurrenter, der driver virksomhed under normale markedsvilkår, på mellemlang sigt nødt dække alle omkostninger ved en sådan dør til dør-infrastruktur ved hjælp af tilsvarende indtægter. Men også inden for B-to-B-erhvervspakketjenester kan det antages, at private konkurrenter havde opnået større tilvækstrater, hvis DPAG havde ført en rabatpolitik, der var baseret på de faktiske dør til dør-infrastrukturomkostninger ⁽¹⁵⁸⁾.

D. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (100) Som følge af den igangværende liberalisering af i det mindste de posttjenester, der er åbne for konkurrence, øges konkurrencen mellem postvirksomheder i Fællesskabet. Allerede på nuværende tidspunkt er de konkurrenceudsatte postmarkeder kendetegnet ved en række multinationale virksomheder såsom UPS, Federal Express eller den nederlandske pakke- og logistikudbyder TNT, som udbyder posttjenester i flere medlemsstater. Såfremt en fordel, som Tyskland har indrømmet DPAG, styrker DPAG's stilling på postmarkeder, der er åbne for konkurrence, må denne samhandel mellem medlemsstaterne anses for at være påvirket af denne fordel ⁽¹⁵⁹⁾. Dette fremgår i den foreliggende sag alene af den kendsgerning, at styrkelsen af DPAG inden for de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester forekommer vedvarende egnet til at bremse en yderligere indtrængen på det tyske marked. DPAG's markedsstilling styrkes som følge af overførslen af statsmidler i konkurrence med andre udbydere uden for Tyskland. Da postvirksomheder fra andre medlemsstater imidlertid også ønsker at komme ind på markedet i Tyskland, vanskeliggør denne styrkelse af DPAG adgangen til det tyske marked for dør til dør-pakker. Det hersker således ingen tvivl om, at statens støtte til DPAG fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

E. Forenelighed med fællesmarkedet

- (101) Statsstøtte er principielt uforenelig med fællesmarkedet, medmindre den er omfattet af en af de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, og artikel 86, stk. 2.
- (102) Den støtte, som er ydet til DPAG i den foreliggende sag, er ikke omfattet af nogen af undtagelsesbestemmelserne i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 2, da der ikke er tale om støtte af social karakter til enkelte forbrugere og heller ikke om støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og ej heller om støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder.

⁽¹⁵⁶⁾ Kommissionens beslutning 2001/354/EF af 20. marts 2001, Deutsche Post AG, EFT L 125 af 5.5.2001, s. 27, betragtning 31.

⁽¹⁵⁷⁾ Se også nyhedsbrevet fra Bundesverband des deutschen Versandhandels e.V., Versandhandel in Deutschland, s. 17, hvorefter DPAG befordrer 92 % af postordrepakkerne i Tyskland.

⁽¹⁵⁸⁾ Dette er i overensstemmelse med Bundeskartellamts konklusioner i to undersøgelser i forbindelse med konkurrencekontrollen i henhold til § 37, stk. 4, i Postverfassungsgesetz og § 7 i Gesetz über die Regulierung der Telekommunikation und des Postwesens, Bundeskartellamt, 11. januar 1995, s. 7, og 28. august 1996, s. 6, fremlagt af den tyske regering ved brev af 18. marts 1997.

⁽¹⁵⁹⁾ Domstolens dom af 7. september 1998, sag 730/79, Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11.

- (103) Denne støtte er heller ikke omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3. Den pågældende støtte har således ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi i henhold til i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), og har ej heller til formål at fremme kulturen og bevarelse af kulturarven i henhold til litra d) i nævnte stykke. Den kan heller ikke betegnes som støtte med regionalt sigte i henhold til i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) eller c), da den ikke har til formål at fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner og ikke indgår i en støtteordning, der gælder for flere sektorer, og som i et givet område er åben for alle virksomheder i de pågældende sektorer (se retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽¹⁶⁰⁾). Den kan heller ikke betragtes som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), da der er tale om støtte, der har til formål at dække driftsomkostningerne i forbindelse med konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester, og som ikke indgår i en overordnet plan, der har til formål at genoprette virksomhedens økonomiske og finansielle rentabilitet, uden at der bliver behov for yderligere støtte.
- (104) I henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2, er »virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, [...] underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.«
- (105) Da DPAG inden for de konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester har nettomeromkostninger på 1 118,7 DEM, som ikke står i forbindelse med de lovbestemte krav til DPAG, kan dette beløb ikke anses for at være en byrde, der faktisk skyldes forpligtelsen til offentlig tjeneste. Ifølge retspraksis kan en fordel, der overstiger nettomeromkostningerne i forbindelse forpligtelsen til offentlig tjeneste, imidlertid ikke betragtes som værende nødvendig for at opfylde forpligtelsen til offentlig tjeneste⁽¹⁶¹⁾.
- (106) Det står endvidere fast, at nettomeromkostningerne ikke generelt kom de almindelige postbrugere til gode, men de såkaldte selvfrankerende postkunder eller samarbejdspartnere, et erhvervskundesegment. Der hersker desuden ingen tvivl om, at DPAG's rabatpolitik til fordel for dette erhvervskundesegment i henhold til national ret ikke var i den almindelige interesse. Under disse omstændigheder kan nettomeromkostninger på 1 118,7 mio. DEM ikke bero på opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste.

V. KONKLUSION

- (107) For så vidt som den kompensation, som staten har ydet for nettomeromkostninger i forbindelse med en rabatpolitik, medfører en nedsættelse af de omkostninger, der normalt er forbundet med udførelsen af konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester, udgør dette en fordel i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Nettomeromkostninger på 1 118,7 mio. DEM i forbindelse med konkurrenceudsatte dør til dør-pakketjenester skyldes ikke opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste. Overførslen af statsmidler til dækning af denne del af den manglende dækning af omkostningerne udgør en fordel, der er relevant for DPAG i konkurrencen. I modsætning til konkurrenterne var det dermed ikke nødvendigt for DPAG ved hjælp af indtægter at dække alle infrastrukturomkostninger, der specifikt var forbundet med udførelsen af dør til dør-tjenester. Denne fordel og den støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, udgør 1 118,7 mio. DEM —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 572 mio. EUR (1 118,7 mio. DEM), som Tyskland har ydet til Deutsche Post AG, er uforenelig med fællesmarkedet.

⁽¹⁶⁰⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁶¹⁾ Sag C 53/00, præmis 32.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtageren.
2. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 2002.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE
af 13. september 2002
om gennemførelse af fælles holdning 2002/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for
Zimbabwe

(2002/754/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets fælles holdning 2002/145/FUSP af 18. februar 2002 om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽¹⁾, især artikel 5, sammenholdt med artikel 23, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets fælles holdning 2002/145/FUSP indførte et visumforbud og indfrysning af midler over for Zimbabwes regering og andre personer, som har en stor del af ansvaret for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og af menings- og foreningsfriheden og retten til fredelig forsamling.
- (2) Fælles holdning 2002/145/FUSP blev ændret den 22. juli 2002 ved fælles holdning 2002/600/FUSP ⁽²⁾.
- (3) Som følge af regeringsomdannelsen i Zimbabwe den 26. august 2002 bør ovennævnte liste over personer ajourføres —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Listen over personer i bilaget til fælles holdning 2002/145/FUSP, som ændret ved fælles holdning 2002/600/FUSP, erstattes med listen i bilaget.

Artikel 2

Afgørelsen har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2002.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 50 af 21.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 1.

BILAG

Listen over personer jf. artikel 1

1. Mugabe, Robert Gabriel	Præsident, født 21.2.1924, Kutama
2. Buka, Flora	Viceminister for landreformprogrammet (tidligere viceminister, vicepræsident Muzendas kabinet), født 25.2.1968
3. Charamba, George	Sekretær og talsmand for informationsministeren
4. Charumbira, Fortune	Viceboligminister og viceminister for lokalstyre og offentlige arbejder, født 10.6.1962
5. Chigwedere, Aeneas	Minister for undervisning, sport og kultur, født 25.11.1939
6. Chihuri, Augustine	Kommissær (politi), født 10.3.1953
7. Chikowore, Enos	Sekretær for jordbesiddelser og genbosætning, født 1936
8. Chinamasa, Patrick	Justitsminister, født 25.1.1947
9. Chindori-Chininga, Edward	Minister for minedrift og energi, født 14.3.1955
10. Chiwenga, Constantine	Generalløjtnant (hær), født 25.8.1956
11. Chiwewe, Willard	Viceudenrigsminister, født 19.3.1949
12. Chombo, Ignatius	Minister for lokalt selvstyre, født 1.8.1952
13. Dabengwa, Dumiso	Ledende komitémedlem, født 1939
14. Goche, Nicholas	Minister for sikkerhed, født 1.8.1946
15. Gumbo, Rugare	Viceminister for indre anliggender, født 8.3.1940
16. Hove, Richard	Sekretær for økonomiske anliggender, født 1935
17. Karimanzira, David	Finanssekretær, født 25.5.1947
18. Kasukuwere, Saviour	Vicesekretær for ungdomsanliggender, født 23.10.1970
19. Kuruneri, Christopher	Viceminister for økonomisk udvikling, født 4.4.1949
20. Lesabe, Thenjiwe	Sekretær for kvindeanliggender, født 1933
21. Machaya, Jaison	Viceminister for minedrift og udvikling af miner, født 13.6.1952
22. Made, Joseph	Landbrugsminister, født 21.11.1954
23. Madzongwe, Edna	Vicesekretær for produktion og arbejde, født 11.7.1943
24. Mahofa, Shuvai	Viceminister for ungdomsudvikling, kønsspørgsmål og beskæftigelse, født 4.4.1941
25. Makoni, Simbarashe	Finansminister, født 22.3.1950
26. Malinga, Joshua	Vicesekretær i politibureauet, vicesekretær for handicappede og dårligt stillede personer, født 28.4.1944
27. Mangwana, Paul	Viceminister for virksomheder, herunder halvstatslige virksomheder (tidligere vicejustitsminister og viceminister for retlige og parlamentariske anliggender), født 10.8.1961
28. Mangwende, Witness	Trafik- og kommunikationsminister (tidligere vicesekretær for administration), født 15.10.1946
29. Manyika, Elliot	Minister for ungdom, født 30.7.1955
30. Manyonda, Kenneth	Viceminister for industri og udenrigshandel, født 10.8.1934
31. Marumahoko, Reuben	Viceminister for energi og udvikling af kraftværker, født 4.4.1948
32. Masuku, Angeline	Politibureauets sekretær, sekretær for handicappede og dårligt stillede personers velfærd, født 14.10.1936
33. Mathuthu, T.	Vicesekretær for transport og social velfærd

-
34. Midzi, Amos Bernard Muvenga	Energiminister og minister for udvikling af kraftværker, født 4.7.1952
35. Mnangagwa, Emmerson	Formand for parlamentet, født 15.9.1946
36. Mobeshora, Swithun	Trafik- og kommunikationsminister, født 20.8.1945
37. Mohadi, Kembo	Indenrigsminister (tidligere viceboligminister og viceminister for lokalstyre og offentlige arbejder), født 15.11.1949
38. Moyo, Jonathan	Informationsminister, født 12.1.1957
39. Moyo, July	Minister for offentligt ansatte, samt arbejds- og socialminister, født 7.5.1950
40. Moyo, Simon Khaya	Vicesekretær for retlige anliggender, født 1945
41. Mpofu, Obert	Vicesekretær for national sikkerhed, født 12.10.1951
42. Msika, Joseph	Vicepræsident, født 6.12.1923
43. Muchena, Olivia	Viceminister for information og forbindelser med pressen (tidligere viceminister, vicepræsident Msikas kabinet), født 18.8.1946
44. Muchinguri, Oppah	Sekretær for kultur og kønsspørgsmål, født 14.12.1958
45. Mudenge, Stan	Udenrigsminister, født 17.12.1941, Zimutu Reserve
46. Mugabe, Grace	Gift med Robert Mugabe, født 23.7.1965
47. Mugabe, Sabina	Ledende politbureau-komitémedlem, født 14.10.1934
48. Mujuru, Joyce	Minister for landdistrikternes ressourcer og vand, født 15.4.1955
49. Mujuru, Solomon	Ledende komitémedlem, født 1949
50. Mumbengegwi, Samuel	Minister for højere uddannelse og teknologi, født 23.10.1942
51. Murerwa, Herbert	Finans- og økonomiminister (tidligere minister for industri og udenrigshandel), født 31.7.1941
52. Mushohwe, Christopher	Vicetrafikminister og viceminister for kommunikation, født 6.2.1954
53. Mutasa, Didymus	Sekretær for eksterne forbindelser, født 27.7.1935
54. Mutiwekuziva, Kenneth	Viceminister for udvikling af små og mellemstore virksomheder, født 27.5.1948
55. Muzenda, Simon Vengesai	Vicepræsident, født 28.10.1922
56. Muzenda, Tsitsi	Ledende politbureau-komitémedlem, født 28.10.1922
57. Muzonzini, Elisha	Brigadegeneral (efterretning), født 24.6.1957
58. Ncube, Abedinico	Viceudenrigsminister, født 13.10.1954
59. Ndlovu, Naison	Sekretær for produktion og arbejde, født 22.10.1930
60. Ndlovu, Sikhanyiso	Vicesekretær for intendantur, født 20.9.1949
61. Nhema, Francis	Miljø- og turistminister, født 17.4.1959
62. Nkomo, John	Særlige anliggender i præsidentens kabinet (tidligere indenrigsminister), født 22.8.1934
63. Nkomo, Stephen	Ledende komitémedlem, født 1925
64. Nyoni, Sithembiso	Minister for små og mellemstore virksomheders udvikling (tidligere viceminister, den uformelle sektor), født 20.9.1949
65. Parirenyatwa, David	Minister for sundhed og børns velfærd (tidligere viceminister), født 2.8.1950
66. Pote, S. M.	Vicesekretær for kultur og kønsspørgsmål
67. Rusere, Tinos	Viceminister for landdistrikternes ressourcer og vand, født 10.5.1945
68. Sakupwanya, Stanley	Vicesekretær for sundhed og børns velfærd
69. Sekeramayi, Sidney	Forsvarsminister, født 30.3.1944
70. Shamuyarira, Nathan	Sekretær for information og forbindelser med pressen, født 29.9.1928
71. Shiri, Perence	Luftmarskal (luftvåben), født 1.11.1955
72. Shumba, Isaiah	Viceundervisningsminister og viceminister for sport og kultur, født 3.1.1949

-
73. Sikhosana, Absolom	Sekretær i politbureauet, sekretær for ungdomsanliggender
74. Stamps, Timothy	Minister for sundhed og børns velfærd, født 15.10.1936
75. Tawengwa, Solomon	Vicesekretær i politbureauet, vicefinanssekretær, født 15.6.1940
76. Tungamirai, Josiah	Sekretær for beskæftigelse og »indigenisation«, født 8.10.1948
77. Utete, Charles	Kabinetssekretær, født 30.10.1938
78. Zimonte, Paradzai	Chef for fængselsvæsenet
79. Zvinavashe, Vitalis	General (chef for forsvarsstaben), født 1943.
-